

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ หทัยรัตน์ มณีรัตน์ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหา ตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณแหล่งทุนการศึกษาทางสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุนต่อเนื่อง ที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปินพจน์นี้

ข้าพเจ้านอบน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา คุณมารดา คุณยาย และคุณตา ผู้ที่ให้กำเนิดอบรมเลี้ยงดูข้าพเจ้าจนเติบโตใหญ่และให้กำลังใจ ขอขอบคุณญาติพี่น้องคนในครอบครัวที่ให้การปลอบโยนยามเหนื่อยล้า ให้คำปรึกษาด้านต่างๆ เสมอมา

ขอน้อมรำลึกพระคุณครู อาจารย์ทั้งหลายทั้งในสาขาวิชาจิตรกรรม และอาจารย์ที่เคยสั่งสอนข้าพเจ้ามา ที่คอยให้แนะนำให้ความรู้และคำปรึกษา ในการศึกษาและการดำเนินชีวิตพร้อมทั้งความปรารถนาดีที่มีให้ต่อข้าพเจ้า

ขอขอบคุณ สุนัขสองตัว และกระรอกสี่ตัวที่ข้าพเจ้าเลี้ยงที่คอยอยู่เป็นเพื่อนและคอยเป็นกำลังใจในวันที่เหนื่อยล้า

ขอขอบคุณ เพื่อนสาขาวิชาจิตรกรรมทุกคน ที่คอยช่วยเหลือข้าพเจ้าในขณะปฏิบัติงานให้คำปรึกษาและเอื้อเฟื้ออุปกรณ์ในการทำงาน

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปินพจน์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณทุกคำติชมและความหวังดีจากผู้รักและผู้ที่ไม่หวังดีเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้า

ยุพาพิน เรือนจรัสศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสื่อและสิ่งแวดล้อม	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	8
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	15
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	15
3.2 กระบวนการสร้างงาน	26
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	27
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	48
บทที่ 5 บทสรุป	59
เอกสารอ้างอิง	62
ภาพผลงานศิลปะ	63
ประวัติผู้เขียน	68

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1.	ภาพประกอบรูปที่ 1 สาวเกาหลีตาโต	5
2.	ภาพประกอบรูปที่ 2 ภาพถ่ายสาวเกาหลี กับตอนถ่ายภาพฟรุ้งฟริ้ง	5
3.	ภาพประกอบรูปที่ 3 ภาพถ่ายสาวเกาหลี กับตอนถ่ายภาพฟรุ้งฟริ้ง	6
4.	ภาพประกอบรูปที่ 4 แอปพลิเคชันที่นิยมใช้ในการถ่ายภาพ เช่นแอป360 และ Beaute Cam	6
5.	ภาพประกอบรูปที่ 5 รูปก่อนและหลังใช้แอปพลิเคชันของข้าพเจ้า	7
6.	ภาพประกอบรูปที่ 6 รูปที่ข้าพเจ้าถ่ายคู่กัน แบบถ่ายจากกล้องสด และผ่านแอปพลิเคชัน	7
7.	ภาพประกอบรูปที่ 7 รูปเจ้าจ่าป๊าวดโดยจักรพันธ์ โปษยกฤต	9
8.	ภาพประกอบรูปที่ 8 ผลงานของอาจารย์จักรพันธ์ โปษยกฤต	10
9.	ภาพประกอบรูปที่ 9 'นักเรียน' โดย อัมรินทร์บุปศิริ 1	10
10.	ภาพประกอบรูปที่ 10 'นักเรียน' โดย อัมรินทร์บุปศิริ 2	11
11.	ภาพประกอบรูปที่ 11 'นักเรียน' โดย อัมรินทร์บุปศิริ 3	11
12.	ภาพประกอบรูปที่ 12 ภาพตัวอย่างโปรไฟล์ สาวๆที่เล่นเฟสบุ๊ก	12
13.	ภาพประกอบรูปที่ 13 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 1	15
14.	ภาพประกอบรูปที่ 14 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 1	16
15.	ภาพประกอบรูปที่ 15 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 1	16
16.	ภาพประกอบรูปที่ 16 ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 1	17
17.	ภาพประกอบรูปที่ 17 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 2	18
18.	ภาพประกอบรูปที่ 18 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 2	18
19.	ภาพประกอบรูปที่ 19 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 2	19
20.	ภาพประกอบรูปที่ 20 ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 2	19
21.	ภาพประกอบรูปที่ 21 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 3	20
22.	ภาพประกอบรูปที่ 22 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 3	21
23.	ภาพประกอบรูปที่ 23 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 3	21
24.	ภาพประกอบรูปที่ 24 ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 3	22

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
25. ภาพประกอบรูปที่ 25 ภาพร่างชิ้นที่ 5 ชุดที่ 3	23
26. ภาพประกอบรูปที่ 26 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 4	23
27. ภาพประกอบรูปที่ 27 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 4	24
28. ภาพประกอบรูปที่ 28 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 4	24
29. ภาพประกอบรูปที่ 29 ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 4	25
30. ภาพประกอบรูปที่ 30 ภาพร่างชิ้นที่ 5 ชุดที่ 4	25
31. ภาพวิเคราะห์ผลงานโดยรวม	28
32. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานผลงานชิ้นที่ 1	52
33. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานผลงานชิ้นที่ 2	54
34. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานผลงานชิ้นที่ 3	56
35. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานผลงานชิ้นที่ 4	57
36. ผลงานชื่อผลงาน ฟรุ้งฟริ้งมุ้งมิ้ง	64
37. ผลงานชื่อผลงาน แอ็บแบ้ว	65
38. ผลงานชื่อผลงาน ฮวดโหม	66
39. ผลงานชื่อผลงาน สู้ตายคะ	67

บทที่ 1

บทนำ

ด้วยปัจจัยบนค่านิยมของสังคมสมัยนี้มักเห็นคุณค่าความงามภายนอกมากกว่าภายใน ดังนั้นรูปลักษณะภายนอกย่อมเป็นสิ่งสำคัญมากในสมัยนี้ ด้วยว่าสมัยปัจจุบันนี้วิวัฒนาการและเทคโนโลยีที่มีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การสื่อสาร การค้าขาย การทำความรู้จักกัน กลายเป็นเรื่องง่ายเหลือเกิน ด้วยระบบอินเทอร์เน็ตและโลกของโซเชี่ยลเน็ตเวิร์ค (Social Network) มีทั้งเฟสบุ๊ค (Facebook) และอะไรอีกมากมาย มีการทำความรู้จักกัน สร้างโปรไฟล์ (profile) ส่วนตัว เพื่อให้ผู้อ่านสามารถรู้จักเราได้มากขึ้น และนอกจากนี้ยังสามารถเปิดร้านค้า ทำการค้าขาย สร้างอาชีพโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตและการที่จะทำให้ผู้อื่นอยากสนทนาหรือสื่อสารกับเรานั้น เราก็ต้องมีรูปลักษณะที่ดี นั่นก็คือรูปโปรไฟล์ (profile) หรือรูปที่แสดงถึงตนเอง ดังนั้นจึงทำให้เกิดแอปพลิเคชัน (Application) ตกแต่ง ตัดแต่งภาพ เพื่อให้ภาพตัวเรานั้นถูกตัดแต่ง ตกแต่ง ออกมาอย่างสวยงาม จนบางครั้งเกินความเป็นจริง แต่ก็นั้นแหละ มนุษย์เราชอบที่จะอยากดูดี ถึงแม้ภาพที่ออกมาจะไม่เหมือนกับตัวเราเลยก็ตาม จึงแสดงให้เห็นชัดว่า สังคมในสมัยปัจจุบันนิยมรูปลักษณะภายนอกมากกว่าจิตใจภายใน

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจ และใคร่ชอบในการถ่ายภาพตัวเองเล่นๆ เสมอ และด้วยยุคสมัยนี้ที่มีกระแสสังคมในเรื่องของโลกโซเชี่ยลเน็ตเวิร์ค (Social Network) ซึ่งความงามในปัจจุบันนี้ สิ่งที่ข้าพเจ้าได้สังเกตและศึกษาจากคนใกล้ตัวและความชอบของข้าพเจ้าเองนั้นความงามในปัจจุบัน จะเน้นไปทางผิวที่ขาวนวลเนียน มีดวงตาที่โต จมูกโด่งและปากที่เล็กน่ารัก นอกจากนี้ผู้หญิงที่มีรูปหน้าเล็กๆ เหมือนตุ๊กตานั้นยังเป็นที่ยิยมมากอย่างแพร่หลาย นอกจากนี้แล้วความงามดังกล่าว บางครั้งก็พึ่งแต่เรื่องของศัลยกรรมไม่ได้ แต่บางครั้งด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยก็สามารถปรับแต่งรูปหน้าของตนเองให้ออกมาสวยได้ตั้งใจ อยากจะมีผิวพรรณขาวแค่นั้นหรืออยากจะมีตาโตหน้าเล็กแค่นั้นก็ได้ สิ่งนั้นเรียกว่าแอปพลิเคชันนั่นเอง การตกแต่งภาพของตัวเองจนเกินจริงนั้นเป็นที่ยิยม หรือจะเรียกว่าเป็นกระแสแฟชั่นก็ว่าได้ ด้วยสมัยนี้มีการใช้แอปพลิเคชันตกแต่งหน้าตาและบรรยากาศ หรือแม้กระทั่งทำให้หุ่นดีและแขนขาเล็กลงก็ย่อมได้ ซึ่งบางคนอาจจะใช้มากจนดูผิดเพี้ยนไปจากความจริงมากไป มีการโพสต์รูปตัวเองลงไปไม่ว่าจะเป็น Facebook, Social Cam, Instagram และอีกมากมาย ดังนั้น รูปโปรไฟล์ (profile) ก็เปรียบเสมือนเป็นหน้าต่างและเป็นการแสดงตัวตนให้สังคมได้เห็น แน่นนอนในสังคมโซเชี่ยล (Social) มีการพูดคุย สนทนา ค้าขาย และถ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าตาที่ออกไปสู่สังคมไม่ดี ย่อมไม่มีใครอยากทำความรู้จัก จึงมีการแต่งภาพตัวเอง ให้เกิดความสวยงาม น่ารัก น่ามอง เพื่อให้สังคมได้ยอมรับจนกลายเป็นเหมือนวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในสังคมวัยรุ่น เช่นเดียวกับข้าพเจ้า บางครั้งถึงแม้ภาพที่ถูกแต่งออกมาจะดูสวยและน่ารักรกว่าตัวจริงอยู่มากมาย มีความเพ้อฝันและแสดงออกมาถึงความน่ารัก ฟรุ้งฟริ้ง และแน่นอนว่าข้าพเจ้ามีความพอใจที่จะเห็น รูปร่างหน้าตาของตัวเองดูดีเสมอ และข้าพเจ้าเชื่อว่ามนุษย์โลกผู้อื่นก็คงมีความคิดเดียวกับข้าพเจ้า

ท่ามกลางกระแสความชอบและพึงพอใจต่อรูปลักษณ์ภายนอกที่มีความคล้ายคลึงกัน จากที่เมื่อก่อน สาวไทย ญี่ปุ่น เกาหลี หรือสาว ๆ ในแถบเอเชีย ถึงจะเป็นคนเอเชียเหมือนกัน แต่แต่ละประเทศย่อมมีความแตกต่าง มีอัตลักษณ์ส่วนตัวที่แตกต่างกันไป แต่ด้วยวิวัฒนาการที่เจริญก้าวหน้า มีการติดต่อกันได้ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดในโลก ด้วยการเล่นโซเชียลเน็ตเวิร์ค (Social Network) ต่างทำให้มีกระแส การสร้างภาพลักษณ์ที่คล้ายคลึง และเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย มีการอวดภาพของกันและกันคู่สายตาภายนอก ดังนั้นการตกแต่งรูปภาพของตัวเองให้ดูดี ข้าพเจ้าคิดว่ากลายเป็นวัฒนธรรมของวัยรุ่น การสร้างอัตลักษณ์นิยมในนิยามคำว่าสวย น่ารัก ฟรุ้งฟริ้ง ความตาโต ผิวใส อวดสถานที่ต่างๆ จึงเป็นการสร้างความสุขบนพื้นที่ส่วนตัวที่ไม่ต้องการเป็นส่วนตัวอย่างอิสระ โดยเกินความจริง บางครั้งก็เป็นการสะท้อนให้เห็นเป็นอย่างดีในการใช้ชีวิตปัจจุบันในสังคม

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 ผลงานศิลปะของ ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้น มีเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับการแต่งภาพให้เกิดความน่ารัก จนคิดเพี้ยนจากความเป็นจริง

1.2.2 แสดงออกมาผ่านตัวของข้าพเจ้าเอง สะท้อนให้เห็นถึงสังคมยุคใหม่ในการติดต่อกันผ่านทางโลกอินเทอร์เน็ตที่มีความแพร่หลาย มีความนิยมและสนใจในรูปลักษณ์ภายนอกมากกว่าสิ่งอื่น มีกระแสสังคมนิยมที่ทำตามกันอย่างมากมาย โดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น

1.2.3 ข้าพเจ้าไม่ได้คิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาทางสังคมแต่เพียงอย่างเดียว แต่ข้าพเจ้าเพียงมุ่งหวังที่จะต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความสุขเล็กๆ ที่บางครั้งโลกความเป็นจริงไม่เป็นใจ แต่สามารถสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ด้วยวิวัฒนาการและการตกแต่งภาพอย่างอิสระ

1.2.4 ข้าพเจ้าหวังว่าผู้ชมจะเกิดอารมณ์ร่วมคล้อยตามและรับรู้สำหรับผู้ที่มิประสบความสำเร็จร่วมกัน อยากให้คนที่คิดลบเกี่ยวกับการแต่งภาพในโลกโซเชียล (Social) เกิดข้อสังเกต ตั้งประเด็นเพื่อนำไปขบคิดต่อ ซึ่งอาจมีผลต่อการกระบวนทัศน์ในการมองสังคมในแบบใหม่

1.3 ขอบเขตของโครงการ

ต้องการสร้างรูปแบบงานออกมาโดยวาดตัวข้าพเจ้าเองโดยอ้างอิงมาจากการตกแต่งแอปพลิเคชัน (Application)

1.3.1 ในด้านเนื้อหาสาระเป็นการถ่ายทอด นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการตกแต่งและสร้างสรรค์ภาพของตัวข้าพเจ้าเองอย่างเกินจริง ข้าพเจ้าจะใช้รูปแบบเน้นความน่ารัก แตกต่างจากความเป็นจริง เน้นความรู้สึกมากกว่าความถูกต้องเหมือนจริงตามที่เห็นภายนอกและสร้างสรรค์ความงามในรูปแบบส่วนตัว เช่นสีผิวที่ดูคล้ายตุ๊กตา ดูอ่อนใสมากกว่าความเป็นจริงและบรรยากาศหวานๆ แบบที่ตัวข้าพเจ้าพอใจ

1.3.2 แนวทางการสร้างสรรค์เป็นแนวจิตรกรรมเหมือนจริง (Photo realistic) โดยมีภาพต้นแบบเป็นการถ่ายภาพที่ได้มาจากการใช้แอปพลิเคชันจากกล้องมือถือสร้างสรรค์งานในลักษณะเชิงเหมือนจริง

1.3.3 กรรมวิธี ในด้านเทคนิค ข้าพเจ้าใช้เทคนิคสีน้ำมัน เน้นภาพใสๆ เหมือนในแอปพลิเคชัน (Application) มากกว่าความเหมือนจริงรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ

1.3.4 จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น

1.3.4.1 ชื่อผลงาน “น่ารักมุ้งมิ้ง”ขนาด 170x150 เซนติเมตร

1.3.4.2 ชื่อผลงาน “แสบแสบว”ขนาด170 x 120 เซนติเมตร

1.3.4.3 ชื่อผลงาน “อวดโฉม” ขนาด 150 x 150 เซนติเมตร

1.3.4.4 ชื่อผลงาน “ผู้ตายค่ะ” ขนาด 180 x 140 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสื่อและสิ่งแวดลอม

เริ่มจากการรับเข้ามาของอิทธิพลและกระแสวัฒนธรรมของบรรดา ศิลปินคาราเกะทลี ญี่ปุ่นวิถีชีวิตและพฤติกรรมของสังคมในยุคปัจจุบันแฟชั่นเกาหลีที่กำลังโด่งดัง

คนส่วนใหญ่ในสังคมโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบันได้ถูกกล่อมเกลาจากเรื่องของวัตถุ นิยมเสรี และอิทธิพลการแต่งตัวแต่งหน้าจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ที่มีใบหน้าขาว ตาโต ปากเล็กนั่นเอง คนที่มีลักษณะเช่นนี้จะถูกชื่นชมว่าเป็นความงามในสมัยปัจจุบัน ซึ่งในสมัย ปัจจุบันนี้รูปลักษณ์ภายนอกเป็นสิ่งที่สำคัญมากจะได้รับการยอมรับจากสังคมถ้ามีรูปร่างลักษณะ ภายนอกที่ดี ความเจริญทางวัตถุและโลกโซเชียล (social) ที่กำลังสร้างวัฒนธรรมใหม่และการ เข้ามาแทนที่วัฒนธรรมไทยเดิม ซึ่งที่เห็นได้ชัดคือการแต่งตัว แต่งหน้า และการถ่ายภาพตัวเองเพื่อ อวดใครๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต มีการค้าขายและพบปะกันทางสังคมโซเชียล (Social) มากขึ้น ดังนั้นภาพโปรไฟล์ (Profile) จึงเป็นเรื่องสำคัญ ในการนำเสนอตัวเองต่อสังคมเป็นอย่างมาก และ เนื่องจากว่าตัวของข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบเล่นเฟสบุ๊ก (Facebook) และมีเพื่อนๆ ที่เล่นด้วยกันอยู่มาก มีการอวดภาพของตัวเองดังนั้นถ้าภาพที่เรานำเสนอออกไปจึงมีความสำคัญ และด้วยว่าเดี๋ยวนี้มี แอปพลิเคชัน (Application) มากมาย ในการแต่งภาพ แต่งให้ฟรุ้งฟริ้ง จากคนที่ดำก็ขาว คนที่ไม่ สวยก็สวยได้ และนอกจากนี้ ข้าพเจ้าได้รู้จักกับเพื่อน ตอนที่ดูรูปโปรไฟล์ (Profile) เธอเป็นคน ที่สวยน่ารัก ตาโต ตัวขาวมาก หน้าตาเหมือนกับสาวญี่ปุ่นในนิตยสาร แต่เมื่อวันหนึ่งที่ข้าพเจ้ามี โอกาสได้เห็นตัวจริง ข้าพเจ้าก็ถึงกับตกตะลึง เพราะความเป็นจริงแล้ว เธอไม่ได้ขาว ตาโต น่ารัก อย่างในรูป ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจ ถึงแอปพลิเคชัน และความทันสมัยของเทคโนโลยีสมัย นี้เป็นอย่างมาก เราสามารถสร้างสรรค์ความฝันว่าเราอยากจะเป็นสาวสวยแค่ไหนก็ได้ สามารถตกแต่งภาพ ให้สวยตามใจที่เราชอบมากแค่ไหนก็ได้ โดยไม่ต้องไปสัลยกรรม ถึงแม้มันจะสวยได้เพียงโลกของ อินเทอร์เน็ต (Internet) แต่เราก็มีความสุขที่ได้มองดูตัวของเรานั้นดูดี

ข้าพเจ้ามักเห็นภาพของเพื่อนๆ ข้าพเจ้าอวดรูปโปรไฟล์ (Profile) สวยๆ และนอกจากนี้ยังมี การ Comment เพื่อแสดงความคิดเห็น และมีการกด Like

ภาพประกอบที่ 1 สาวเกาหลีตาโต (<http://www.weloveshopping.com/shop/dollylens/>)

ภาพประกอบรูป 2 ภาพถ่ายสาวเกาหลี กับตอนถ่ายภาพฟุ้งฟุ้ง

(<http://tech.mthai.com/gadget/38239.html>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3 ภาพถ่ายสาวเกาหลี กับตอนถ่ายภาพรู้งฟรุ้ง
<http://tech.mthai.com/gadget/38239.html>

ภาพประกอบที่ 4 แอปพลิเคชันที่นิยมใช้ในการถ่ายภาพ แอป360 และ Beaute Cam

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 5 รูปก่อนและหลังใช้แอปพลิเคชันของข้าพเจ้า

ภาพประกอบที่ 6 รูปที่ข้าพเจ้าถ่ายกับเพื่อน แบบถ่ายจากกล้องสด และผ่านแอปพลิเคชัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปว่าทั้งหมดที่กล่าวมาก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะของข้าพเจ้า ในการเป็นตัวอย่างในการสร้างสรรค์ผลงาน และการถ่ายแบบงาน ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้เลือกที่จะใช้ตัวเองในการเป็นแบบ เพราะตัวของข้าพเจ้าเองนั้น ก็เป็นผู้ที่เล่นอินเทอร์เน็ต (Internet) และเล่นเฟสบุ๊ค (Facebook) อยู่แล้ว ส่วนตัวข้าพเจ้าก็เป็นคนที่ชอบถ่ายรูป และข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้รู้สึกรว่าการที่ตกแต่งภาพและการถ่ายรูปของตัวเองให้ออกมาสวยกว่าที่เป็นนั้นมันมีข้อเสียแต่อย่างใด ข้าพเจ้าไม่ได้คิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาทางสังคมแต่เพียงอย่างเดียว แต่ข้าพเจ้าเพียงมุ่งหวังที่จะต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความสุขเล็กๆ ที่บางครั้งโลกความเป็นจริงไม่เป็นอย่างไร แต่สามารถสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ด้วยวิวัฒนาการและการตกแต่งภาพอย่างอิสระ และข้าพเจ้าหวังว่าผู้ที่จะเกิดอารมณ์ร่วมคล้อยตามและรับรู้สำหรับผู้ที่มิประสบการณร่วมกัน อยากให้คนที่คิดลบเกี่ยวกับการแต่งภาพในโลก Social เกิดข้อสังเกต ตั้งประเด็นเพื่อนำไปขบคิดต่อ ซึ่งอาจมีผลต่อการกระบวนทัศน์ในการมองสังคมในแบบใหม่

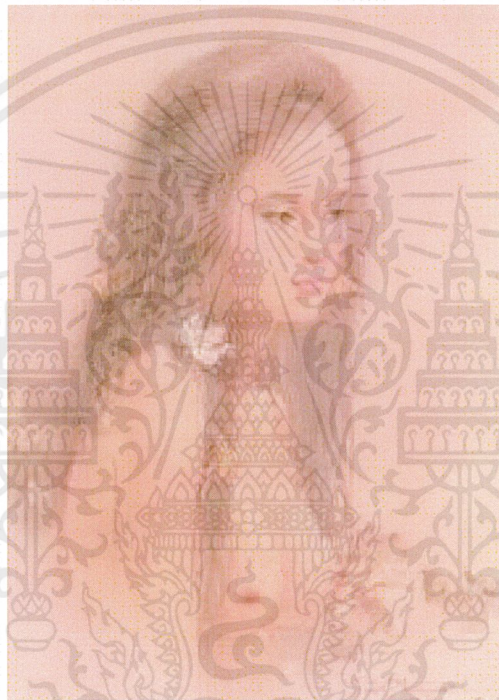
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ได้รับอิทธิพลมากจากจักรพันธ์ โปษยกฤต และผลงานที่เป็นแรงบันดาลใจ นั่นก็คือผลงานที่มีชื่อเสียงโด่งดัง คือ เจ้าจ่าปี รูปภาพผู้หญิงความงามเกินจริง และสัดส่วนที่สวยงามในโทนสีที่ศิลปินเลือกใช้ระหว่างบรรยากาศและโทนสีมัวๆ เป็นความฉลาดจากศิลปินในการเขียนฉากหลังอันเป็นทิวทัศน์ที่มีโทนสีสอดคล้องกับเสื้อผ้าสีผิวของนางแบบกับสีของบรรยากาศห้องจึงมีคุณค่าในเชิงทฤษฎี การคุมสีในภาพและสีอ่อนหวานของอาจารย์ นี้แหละที่ข้าพเจ้านำมาเป็นแรงบันดาลใจ นอกจากนี้ยังมีศิลปินอีกท่านหนึ่งนั่นก็คืออัมรินทร์ บุพศิริ ศิลปินรุ่นพี่ที่มีแนวความคิดเกี่ยวกับความมากเกินไปของสังคมวัยรุ่น ซึ่งมีแนวความคิดคล้ายคลึงกับของข้าพเจ้า เป็นการนำเสนอผลงานจิตรกรรมเชิงล้อเลียนเสียดกระทบ พฤติกรรมการเล่นแบบของเด็กนักเรียนวัยรุ่นในสังคมไทยปัจจุบัน ซึ่งเกิดจากความมากเกินไปของสื่อโซเชียลผ่านสื่อบันเทิงต่างๆ จนกลายเป็นความมากเกินไปของการแสดงออก

นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่มาจากตัวเองและเพื่อนๆ ที่เล่นอินเทอร์เน็ตด้วยกัน เรามีการแต่งภาพของตัวเองจนบางครั้งภาพที่ปรากฏขึ้นนั้น ไม่ได้เหมือนตัวเองเลย แต่เราก็ชอบมาก เพราะคงไม่มีใครที่ไม่อยากให้ตัวเองดูดี และนอกจากนี้การค้าขายผ่านทางอินเทอร์เน็ตก็เช่นกัน รูปโปรไฟล์ (Profile) ไม่ดีก็คงไม่มีใครเชื่อถือ ชื่อขาย หรือทำธุรกิจร่วมกัน แม้กระทั่งการคุยกันโดยผ่านอินเทอร์เน็ตถ้ารูปโปรไฟล์ (Profile) ไม่ดีก็คงไม่มีใครคุยด้วย ดังนั้นจึงทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่า ค่านิยมที่ตอกย้ำความฉาบฉวยของสังคมไทยคืองามภายนอกคนสมัยนี้ไม่เห็นคุณค่าความงามภายใน แต่ให้ความสำคัญกับความงามภายนอก ซึ่งมีผลต่อความก้าวหน้าด้านอาชีพการงาน และการเป็นที่ยอมรับของสังคม แนวโน้มนี้ทำให้ธุรกิจเสริมความงามต่างๆ เติบโตคึกคัก เช่นเดียวกับแอปพลิเคชันเสริมแต่งรูปภาพที่กลายเป็นอุปกรณ์ขาดไม่ได้ของคนยุคโซเชียลเน็ตเวิร์ค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนสมัยนี้จึงมีค่านิยม “ช่วยเหลือตัวเอง (ไม่พึ่งพา) หรือ “YELP” Help Yourself” ปัจจุบันมีเทคโนโลยีมากมายที่ช่วยให้สามารถทำกิจกรรมหลายอย่างได้ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น ไม่ว่าจะเป็น ไม้ถ่ายรูปเซลฟี่ (Selfie) แอปพลิเคชันค้นหาเส้นทางท่องเที่ยว หรือแม้แต่ google ที่มีคำตอบทุกอย่างในโลกรวมไว้ที่เดียว ในเมื่อไม่ต้องพึ่งพิงใครมาก เด็กรุ่นใหม่ จึงมีความแข็งแกร่งต่าง ไม่ยอมโอนอ่อนให้ใครง่ายๆ เมื่อก่อนมีอะไร เด็กอาจปรึกษาพ่อแม่ แต่ทุกวันนี้ยกให้อาจารย์เป็นที่หนึ่งในดวงใจ

ภาพประกอบที่ 7 รูปเจ้าจ๋านปี พ.ศ. 2529 เทคนิค วาดเส้นดินสอ
วาดโดยจักรพันธ์ โปษยกฤต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

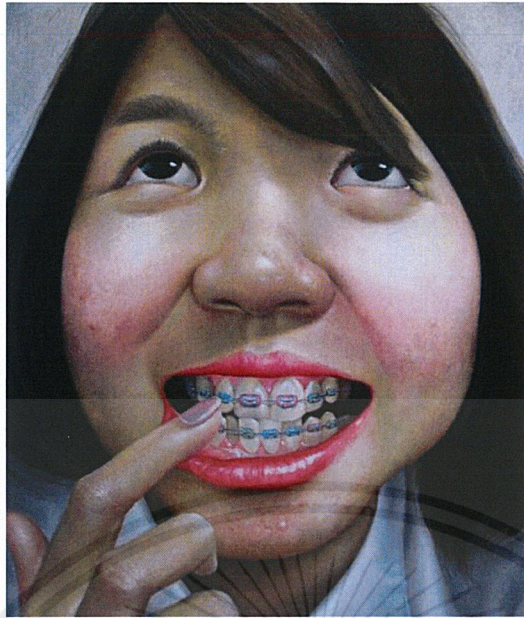

ภาพประกอบที่ 8 ชื่อผลงาน “พระเทพ. พ.ศ. 2529 เทคนิค วาดเส้นดินสอ
ผลงานของอาจารย์จักรพันธ์ โปษยกฤต

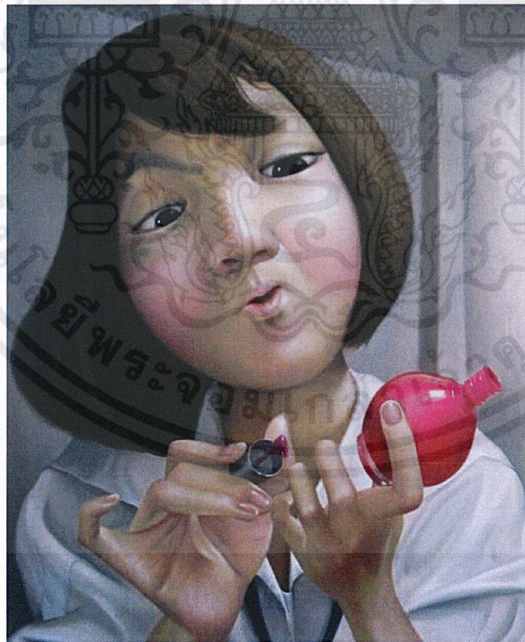

ภาพประกอบรูปที่ 9 ชื่อผลงาน 'นักเรียน' โดย อัมรินทร์ บุพศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

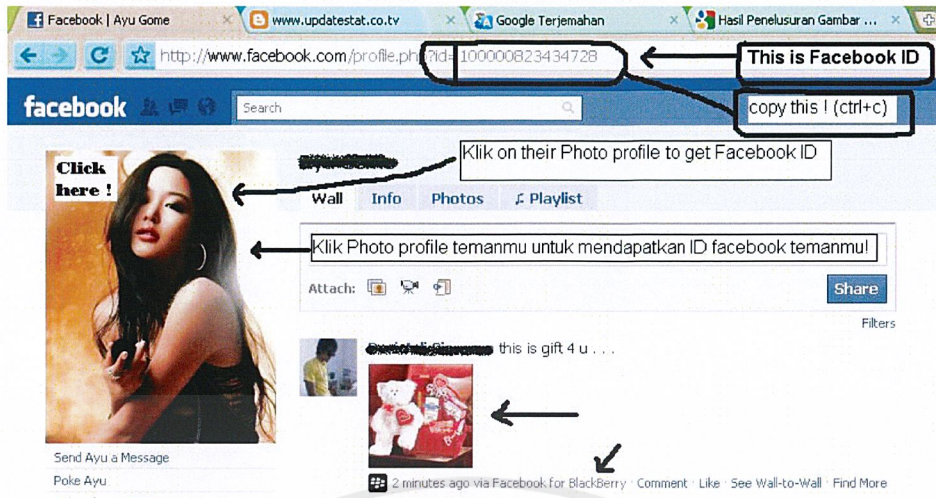

ภาพประกอบที่ 10 ชื่อผลงาน“นักเรียน”เทคนิค สีน้ำมัน พศ. 2555 โดย อัมรินทร์ บุพศิริ

ภาพประกอบที่ 11 ชื่อผลงาน“นักเรียน”เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ พศ. 2555 โดย อัมรินทร์ บุพศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 12 ภาพตัวอย่างโปรไฟล์ (Profile) สาวๆ ที่เล่น
facebook-hacking-update-status.html

สิ่งที่มีผลต่อแนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า

1. ความชอบถ่ายภาพและการเล่นเฟสบุ๊ก (Facebook)
2. การสังเกตการแต่งภาพที่เกินจริงของบุคคลทั่วไปในสังคมโซเชียล (Social) ความชอบถ่ายภาพและการเล่นเฟสบุ๊ก (Facebook) เริ่มจากกระแสสังคมในการติดต่อกันผ่านอินเทอร์เน็ตทำให้สมัยนี้แทบจะทุกคนจะมีเฟสบุ๊ก (Facebook) เป็นของตัวเอง เพื่อไว้เรียนรู้ข่าวสาร เก็บเรื่องราวสำคัญและยังไว้สอดส่องดูบุคคลต่างๆ ทั่วไป ไว้บอกความเป็นไปของชีวิตตัวเองและรับรู้ชีวิตผู้อื่น ดังนั้นเฟสบุ๊ก (Facebook) ก็เหมือนตัวตนของตัวเองนั้น โลกอินเทอร์เน็ต (Internet) ดังนั้นการแต่งภาพตัวเองให้สวยเกินจริง จึงดูเหมือนจะเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมปัจจุบันไปแล้ว

ก่อนอื่นคงต้องมาทำความเข้าใจกันก่อนว่า คำว่า “อัตลักษณ์” นั้น หมายถึงอะไร ซึ่งถ้าพูดกันง่ายๆ ก็คือสิ่งที่แสดงถึงความเป็นตัวตนของคนไทย ซึ่งส่วนหนึ่งก็จะเป็นลักษณะของตัวตนภายนอก เช่น กิริยาท่าทาง ภาษา และการแสดงออกต่อบุคคลอื่น กับลักษณะของตัวตนภายในได้แก่ความรู้สึกรักใคร่และนิสัยใจคอ

ในสมัยก่อนนั้นเมื่อพูดถึงคนไทยในสายตาของชาวต่างประเทศก็คือการยิ้มแย้มจนได้รับสมญาว่าเป็น “Land of Smiles” หรือ “ดินแดนแห่งรอยยิ้ม” ถัดมาก็คือ การเป็นมิตรกับชาวต่างชาติ โดยปกติคนไทยมักจะเป็นคนที่สุภาพเรียบร้อยรักสนุกชอบความสะอาดสวยงาม และเก็บความรู้สึกนอกรอยยิ้มแล้วคนไทยไม่ค่อยแสดงอะไรออกมาทางสีหน้าหรืออากัปกริยาใดๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็ตาม ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบ จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ดังนั้น จึงออกจะเป็นการยากที่จะคาดเดาความหมายจากรอยยิ้มของคนไทย

ขณะเดียวกันก็มีบางคนที่มองโลกในแง่ร้ายกล่าวว่า ลักษณะสำคัญของคนไทยได้แก่ การไม่เคารพกฎเกณฑ์กติกา และถือเอาความพอใจของตนเป็นหลัก การเจ็บแล้วไม่รู้จักจำ การไม่รักษาเวลาและไม่รักษาคำพูด

สำหรับลักษณะของตัวคนภายในก็มาจากการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวและโรงเรียนในวัยเด็ก ขนบธรรมเนียมต่างๆ ศาสนา และหลักปรัชญาที่นับถือ เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่ นับถือพุทธศาสนา ดังนั้น คำสอนทางศาสนาพุทธจึงเป็นสิ่งที่อยู่ในจิตใจของคนไทยจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องศีลธรรม รวมทั้งแนวคิดในเรื่องกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

ย้อนกลับมาถึงเรื่องอัตลักษณ์ของคนไทย แน่นอนว่าสังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต และคนไทยก็มิได้มีสภาพชีวิตที่คล้ายคลึงกันเช่นอดีต แต่มีความแตกต่างกันทางอาชีพ สถานะเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ และความคิดเห็น ค่อนข้างสูง ดังนั้นการที่จะระบุว่าสิ่งใดคืออัตลักษณ์ของคนไทยในปัจจุบัน จึงออกจะเป็นเรื่องยากกว่าในอดีต อย่างไรก็ตาม อาจจะกล่าวโดยรวมได้ว่าคนไทยเป็นคนที่มีพื้นฐานจิตใจที่ดี เป็นพวกสุขนิยมชอบอะไรที่ง่าย สบายๆ ไม่ชอบเรื่องที่ยุ่งยาก

ความจริงคนไทยก็เป็นคนแบบนี้มานานมานานกาลอย่างน้อยๆ ก็นานก่อนที่จะมีคนคิดเรื่องอัตลักษณ์ขึ้นมา ส่วนลักษณะเฉพาะตัวของคนไทยจะดีหรือไม่ดีอย่างไรในสายตาของคนอื่น ก็อย่าไปสนอกสนใจมันมาก เพราะยังงั้นเราก็เป็นของเราแบบนี้ ไม่สามารถแก้ไขให้เป็นแบบอื่นได้ ส่วนข้อห่วงกังวลที่ว่าเราจะสามารถรักษาอัตลักษณ์ของเราไว้ได้นานเพียงไรนั้น ก็อย่าเป็นกังวลไปเลย เพราะคุณสมบัติประการหนึ่งของคนไทยก็คือ การปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงจากขอม เป็นอินเดีย เป็นจีน เป็นฝรั่ง ถ้าจะเป็นอาเซียนอีกสักที ก็ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร

วิกฤตการณ์ด้านอัตลักษณ์หรือเอกลักษณ์ของคนไทยเป็นปัญหาสำคัญระดับชาติที่มีผู้สนใจมากเป็นพิเศษในปัจจุบัน เนื่องจากสังคมไทยเปลี่ยนแปลงเร็วมากจนมีแนวปฏิบัติหรือค่านิยมใหม่ๆ หลายแบบเกิดขึ้นในสังคมซึ่งต่างจากที่เป็นมาในอดีตปัญหาคือคนไทยส่วนใหญ่เกิดความไม่แน่ใจ หรือลังเลในหลักการที่ใช้ตัดสินความถูกต้องของความประพฤติ บางคนคิดว่าสิ่งที่คนส่วนใหญ่ให้คุณค่าหรือคิดว่าถูก เป็นสิ่งที่ผิดเพราะยึดค่านิยมเดิมในสังคม บางคนยึดหลักการที่ว่าอะไรเป็นบรรทัดฐานใหม่ ของสังคมสิ่งนั้นย่อมเป็นสิ่งที่ถูกต้องไม่จำเป็นต้องยึดถือขนบธรรมเนียมเก่าๆ อีกต่อไป ปัญหาข้อขัดแย้งนี้จึงกลายเป็นวิกฤตการณ์ของสังคมไทยโดยแท้ อันที่จริง วิกฤตการณ์เช่นที่ว่าเป็นที่สนใจของสังคมไทยมาเป็นเวลาหลายทศวรรษแล้ว "คนรุ่นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้"

ใหม่กับการแสวงหาเอกลักษณ์ไทย" ประกอบด้วยปรากฏการณ์และการอภิปรายในหัวข้อต่างๆเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

คิดอีกด้านหนึ่ง ประเทศอาเซียนอื่นๆ ต่างหาก ที่น่าจะเป็นห่วงเรื่องการรักษาดัตลักษณ์ของพวกเขา เมื่อมาใกล้ชิดสนิทสนมกับไทยแต่คนไทยนั้นกลับอยากจะเปลี่ยนอัตลักษณ์ของตนไปเป็นแบบแฟชั่นในปัจจุบัน หรือที่เข้าใจว่าแฟชั่นความงามในปัจจุบันนั่นเอง

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ต้องการให้เห็นถึงค่านิยมความงามและแฟชั่นในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง เป็นสังคมที่รูปลักษณ์ภายนอกนั้นสำคัญ แม้แต่ที่จริงแล้วความงามเหล่านั้นอาจจะเกิดจากแอปพลิเคชันก็ตาม ต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความงามในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อก่อนมาก จนตอนนี้ นานาประเทศเพื่อนบ้านเริ่มแยกแยะกัน ไม่ออก เพราะสาว ๆ เริ่มหน้าตาเหมือนกัน ไม่มีอัตลักษณ์เป็นของตนเอง เป็นกระแสแฟชั่นนั่นเอง

เริ่มจากกระแสสังคมในการติดต่อผ่าน อินเทอร์เน็ต (Internet) ทำให้สมัยนี้แทบจะทุกคนจะมี เฟสบุ๊ก (Facebook) เป็นของตัวเอง เพื่อไว้เรียนรู้ข่าวสาร เก็บเรื่องราวสำคัญ และยังไว้สอดส่องดูบุคคลต่างๆ ทั่วไปไว้บอกความเป็นไปของชีวิตตัวเองและรับรู้ชีวิตผู้อื่นดังนั้นเฟสบุ๊ก (Facebook) ก็เหมือนตัวตนของตัวเองนั้น โลก อินเทอร์เน็ต (Internet) การแต่งภาพตัวเองให้สวยเกินจริง จึงดูเหมือนจะเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมปัจจุบัน

พฤติกรรมการถ่ายรูปตัวเอง ด้วยมือถือสมาร์ทโฟน (Smart Phone) กลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ของคนยุคดิจิทัล 3G ที่เสพติดการถ่ายรูปอวดเพื่อนๆ ผ่าน Social Media จนตอนนี้มีการบัญญัติศัพท์พฤติกรรมแบบนี้ขึ้นมาเรียกว่าเซลฟี่ (Selfie) ขนาดที่ว่าถูกบรรจุอยู่ใน Oxford Dictionary เป็นที่เรียบร้อย โดยนิยามว่า "เป็นพฤติกรรมของคนที่ถ่ายรูปตัวเองด้วยตัวเอง โดยใช้สมาร์ทโฟน เว็บแคม แล้วยแชร์ภาพตัวเองไปบนเครือข่ายสังคมออนไลน์"

ข้าพเจ้าจึงนำมาสร้างสรรค์ในรูปแบบจิตรกรรมเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของวัยรุ่นในปัจจุบัน ที่เห็นคุณค่าของรูปลักษณ์ภายนอกจนลืมนึกถึงความสำคัญของจิตใจภายในและความเป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเอง

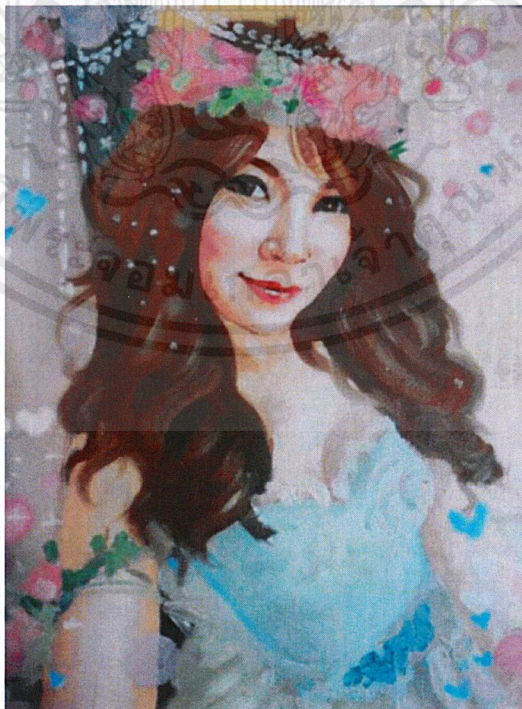
บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเกิดจากการที่ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบในการตกแต่งภาพ โดยผ่านแอปพลิเคชันต่างๆ ทำให้ภาพที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายตัวเองนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ข้าพเจ้าชอบ มีสีผิวที่นวลเนียน ใบหน้าผุดผ่องเหมือนสาว ๆ เกาหลีและเป็นที่นิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน นอกจากนี้การทำท่าทางเพื่อให้เกิดความงามนั้นก็มีความสำคัญข้าพเจ้าชอบที่จะโพสต์ท่าทางต่างๆ ในสถานที่ต่างๆ แล้วนำมาแต่งภาพเพื่อเป็นการอวดเพื่อนคู่สายตาโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต มีการใช้แอปพลิเคชันเพื่อให้ภาพนั้นเกิดบรรยากาศใหม่ๆ ที่น่าสนใจเกิดความน่ารัก โดยส่วนตัวแล้วข้าพเจ้าชอบสีชมพู ข้าพเจ้าจึงเน้นให้บรรยากาศของภาพนั้นเป็นสีชมพู ข้าพเจ้าอยากจะให้ภาพสว่างแค่ไหนก็ได้ หรือจะให้มืดส่วนไหนก็ได้เช่นกัน

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

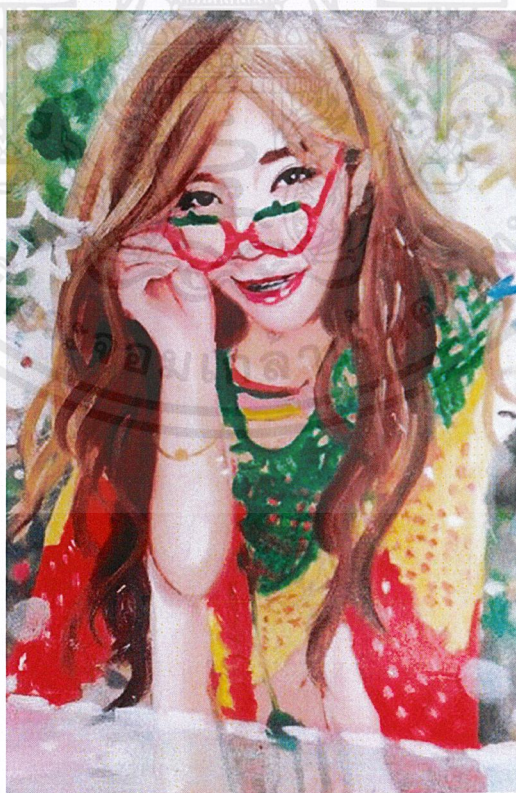

ภาพประกอบที่ 13 ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

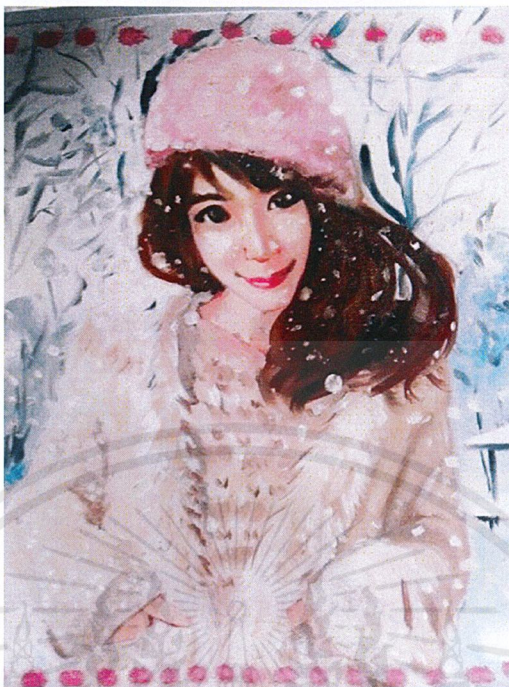

ภาพประกอบที่ 14 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 15 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 16 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการที่จะแสดงให้เห็นถึงความเป็นแฟชั่นในเรื่องความงามในปัจจุบัน ที่มีความนิยมมากอย่างแพร่หลาย ซึ่งตัวของข้าพเจ้าเองนั้น ข้าพเจ้าก็มีความชอบในค่านิยมแบบนี้ แฟชั่นเกาหลีที่กำลังมาแรง โดยเฉพาะการแต่งภาพจากแอปพลิเคชัน ทำให้ภาพเกิดความแตกต่างจากความจริงทั้งในเรื่องของบรรยากาศ สีผิวที่ขาวใส ดวงตาที่กลมโต และการแต่งตัวที่น่ารัก แบบที่สมัยนี้ให้ค่านิยมว่า ฟรุ้งฟรุ้ง สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่างนั้น ข้าพเจ้ามองเห็นว่า องค์ประกอบที่ขาดแบบไม่สวยใช้แอปพลิเคชันมากเกินไปทำให้มีมาบดบังใบหน้า การสร้างบรรยากาศที่เหมือนจริงเกินไป ทำให้บางภาพนั้นมีความฟรุ้งฟรุ้งไม่มีนัยยะอย่างอื่นเลย ได้ภาพร่างชิ้นที่ 1 ไปทำงานจริง เพราะชิ้นที่ 1 มีความลงตัวในเรื่องขององค์ประกอบสีที่ใช้ในภาพก็เป็นสีพาสเทลหวานๆ เข้ากับตัวงาน การแต่งตัวและเสื้อผ้าอยู่ในที่พอเหมาะ เป็นการจัดองค์ประกอบให้เหมือนการถ่ายภาพตัวเอง เพราะมีแขนที่ใหญ่เห็นชัดว่าถ่ายตัวเอง ทำให้ตรงกับงานที่ว่า เซลฟี ตัวเองนั่นเอง

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพประกอบที่ 17 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 18 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 19 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 20 ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้ามีแนวความคิดสอดคล้องกับชุดที่ผ่านมา แต่ข้าพเจ้าอยากจะใส่ท่าทางให้ดูมีอะไรมากขึ้น รวมไปถึงสถานที่ด้านหลังให้มีอะไรมากขึ้นกว่าชุดที่ผ่านมา ปัญหาที่เกิดขึ้นคือเมื่อแนวความคิดจะเป็นการถ่ายภาพเป็นการ เซลฟี ตัวเอง ในภาพองค์ประกอบก็ควรจะเป็นการถ่ายตัวเอง ในภาพองค์ประกอบหลักควรจะเป็นคนครึ่งตัว แต่ในภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้าสร้างงานโดยคำนึงถึงพื้นหลังมากจนเกินไป และยังใช้เอฟเฟกพิเศษ มาตกแต่งมากไปจนดูรกงานอีกด้วย

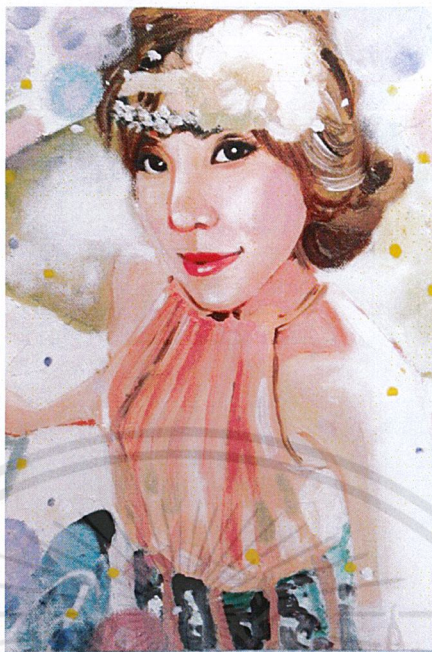
ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 ไปทำงานจริง เพราะชิ้นที่สองหลังจากมีการปรับแก้องค์ประกอบให้เหมือนเป็นการถ่ายรูปตัวเอง ในด้านขององค์ประกอบอื่นๆ ก็สมบูรณ์มากกว่ารูปอื่น มีสีสันที่น่ารัก ไม่แตกต่างออกมาจากแนวความคิดแรกๆ ทำให้งานยังคงดูเป็นชุดเดียวกันได้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ 21 ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

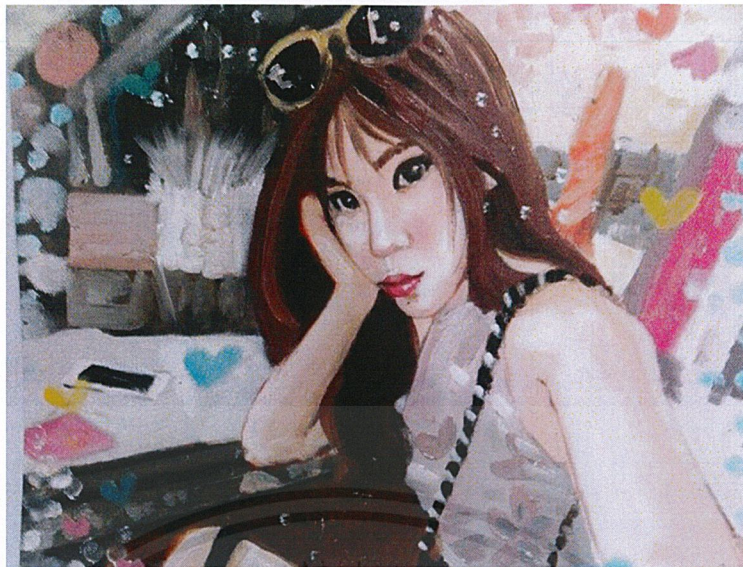

ภาพประกอบที่ 22 ภาพร่างจีนที่ 2

ภาพประกอบที่ 23 ภาพร่างจีนที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 24 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพประกอบที่ 25 ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

แนวความคิดของภาพร่างในชุดนี้ ข้าพเจ้าเริ่มที่จะร่างงานให้สอดคล้องกับการใช้ชีวิตในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น การแต่งตัวเริ่มจะแต่งตัวน้อยลงบ้าง ให้ดูเหมือนเป็นสาวที่ใช้ชีวิตปกติธรรมดา สะท้อนชีวิตสาวนักศึกษาสาวทำงาน ที่มีมุขที่แต่งตัวสวยๆ และแต่งภาพด้วยแอปพลิเคชัน ที่ดูสดใส น่ารักเกินตัวจริง แล้วเป็นการถ่ายภาพตัวเองแล้วนำมาอวดโดยโพสต์ลงในเฟสบุ๊ก (Facebook) ปัญหาที่เกิดขึ้นคือข้าพเจ้ายังคงเน้นไปที่แอปพลิเคชันมากเกินไป จนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับตัวคนเท่าไร ทั้งๆที่ตัวคนคือจุดสำคัญของภาพ

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 ไปทำงานจริง เพราะชิ้นที่ 4 มีความสมบูรณ์ทางองค์ประกอบและเนื้อเรื่องมากที่สุด การแต่งกายดูธรรมดาแล้วดูเป็นการใช้ชีวิตประจำวันมากที่สุด องค์ประกอบเรื่องด้านหลัง มีความเป็นจริงน่าสนใจทั้งในคำมือถือที่วางอยู่บนโต๊ะก็ดูเป็นชีวิตจริงที่สาว ๆ สมัยนี้มักทำอะไรก็แล้วแต่เราก็จะติดมือถือเอาไว้ถือไปด้วยทุกที่

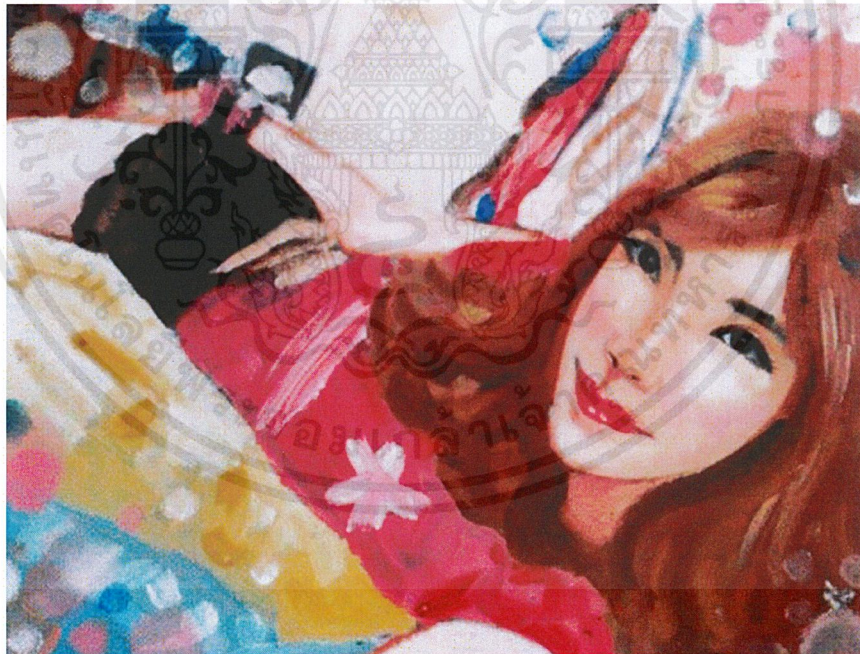
ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพประกอบที่ 26 ภาพร่างชิ้นที่ 1

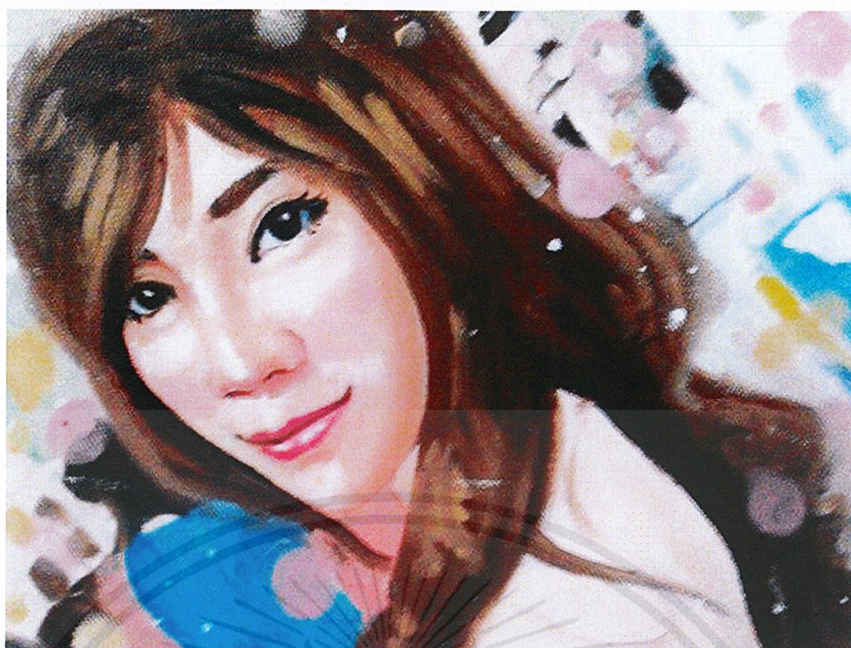

ภาพประกอบที่ 27 ภาพร่างชิ้นที่ 2

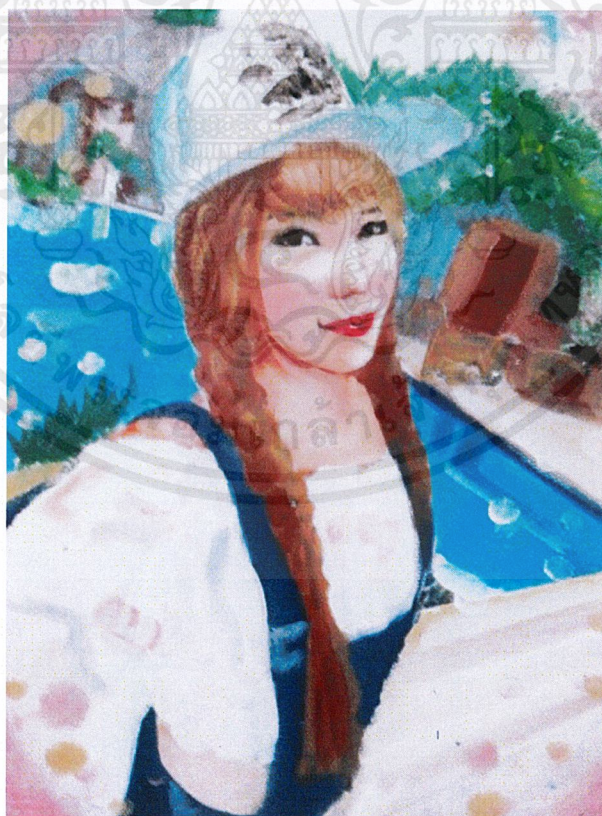

ภาพประกอบที่ 28 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 29 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพประกอบที่ 30 ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

แนวความคิดของภาพร่างในชุดนี้ ข้าพเจ้าเริ่มจากการสังเกตงานในชิ้นก่อนๆ ว่ามีความบกพร่องอย่างไร แล้วนอกจากนั้นข้าพเจ้าก็อยากจะสร้างสรรค์ผลงานมุมมองใหม่โดยเน้นตัวเองเป็นหลักได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 ไปทำงานจริง เพราะชิ้นที่ 2 มีความสมบูรณ์ทางองค์ประกอบและเนื้อเรื่องมากที่สุด และด้วยอาจารย์มีความเห็นว่าองค์ประกอบของภาพนี้ดูสะอาดตาและแตกต่างจากงานก่อนๆ ที่เคยทำมา ด้วยสีส้มของภาพที่มีความสดใสน่ารัก และท่าทางลักษณะการชูสองนิ้ว ที่เราเห็นในการถ่ายเซลฟี่อยู่เป็นประจำ ทำให้ภาพที่คุ้นตาคนน่ารัก ข้าพเจ้าจึงนำผลงานชิ้นนี้มาขยายต่อเป็นงานจริงต่อไป

3.2 กระบวนการสร้างงาน

3.2.1 ข้าพเจ้ามีความสนใจและชอบในการถ่ายภาพของตัวเอง และได้เกิดข้อสังเกตว่า เพื่อนๆ และคนรอบกายของข้าพเจ้าก็ล้วนแต่ชอบถ่ายภาพตัวเองเอาไปลงเป็น โปรัฟ (Profile) อินเทอร์เน็ต (Internet) นอกจากนั้น ยังมีการแต่งภาพของตัวเองจนสวยเกินจริง จนบางครั้งถ้ามองในภาพแล้วมาเจอตัวจริงอาจจะจำกันไม่ได้เลยก็ได้ ข้าพเจ้าจึงมีความคิดว่า ในโลกปัจจุบันที่ความเจริญเข้ามาทำให้การเล่นอินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นเรื่องจำเป็นมาก มากจนเด็ก ๆ วัยรุ่นสมัยนี้เห็นภาพลักษณะภายนอกสำคัญกว่าจิตใจภายในไปแล้วข้าพเจ้าจึงนำแนวความคิดนี้บวกกับที่ตัวข้าพเจ้าเองนั้นก็ชอบถ่ายภาพตัวเอง มาเสนอในรูปแบบกิจกรรม โดยนำตัวเองเป็นสื่อกลางเพื่อสะท้อนสังคมให้เห็นถึงสิ่งเล็กๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากของวัยรุ่นปัจจุบัน แต่ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าจะนำเสนอความคิดในทางลบอย่างเดียวข้าพเจ้าต้องการจะเสนอในทางบวกเพื่อให้สังคมได้คิดไปกับงานของข้าพเจ้าด้วยว่า พื้นที่เล็กๆ ทางอินเทอร์เน็ตก็เป็นพื้นที่ส่วนตัวที่ข้าพเจ้าและวัยรุ่นอีกมากมายสามารถแสดงออกโดยใช้ขีดจำกัดและสร้างสรรค์ความคิดซึ่งในโลกความจริงนั้นไม่มีนั่นเอง

3.2.2 หลังจากได้แนวความคิดแล้ว ข้าพเจ้าก็เริ่มถ่ายภาพของตนเองหลายๆ ภาพ หลายสถานที่ และตกแต่งด้วยโปรแกรมโฟโต้ชอป (photoshop) แล้วนำมาตกแต่งให้เกิดความน่ารักมากขึ้นด้วยโปรแกรม แอปพลิเคชันจากโทรศัพท์มือถือ

3.2.3 หลังจากที่ข้าพเจ้าเลือกภาพที่สมบูรณ์ที่สุดแล้ว

3.2.4 กำหนดโครงสร้างที่จะใช้ในการสร้างภาพ โดยเน้นโทนสีที่มีลักษณะเป็นสีพาสเทล

3.2.5 ขึ้นผลงานจริง โดยมีการแก้ปัญหาในเรื่องของโครงสร้างที่ขนาดใหญ่ จนควบคุมยากด้วยวิธีฉายโปรเจคเตอร์

3.2.6 ลงสีในรอบแรกโดยการคูนนำหน้าทุกๆ ภาพก่อน

3.2.7 เริ่มเก็บรายละเอียดในระยะหน้า และระยะถัดไปตามลำดับ จนภาพเสร็จสมบูรณ์

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์งานศิลปะมีความรู้สึกรักก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจากสิ่งที่เราได้สัมผัสได้พบเห็น ได้สังเกต และเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบ และก่อให้เกิดความประทับใจกับการผสมผสานจินตนาการและทำให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงาน

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้สังเกตและศึกษาจากคนใกล้ตัวและความชอบของข้าพเจ้าเองนั้นความงามในปัจจุบัน จะเน้นไปทางผิวที่ขาวนวลเนียน มีดวงตาที่โต จมูกโด่งและปากที่เล็กน่ารัก นอกจากนี้ผู้หญิงที่มีรูปหน้าเล็กๆ เหมือนตุ๊กตานั้นยังเป็นที่นิยมมากอย่างแพร่หลาย นอกจากนี้แล้วความงามดังกล่าวบางครั้งก็พึ่งแต่เรื่องของศัลยกรรมไม่ได้ แต่บางครั้งด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยก็สามารถปรับแต่งรูปหน้าของตนเองให้ออกมาสวยได้ดังใจ อยากจะมีผิวพรรณขาวแค่นั้นหรืออยากจะตาโต หน้าเล็กแค่นั้นก็ได้ สิ่งนั้นเรียกว่าแอปพลิเคชันนั่นเอง การตกแต่งภาพของตัวเองจนเกินจริงนั้นเป็นที่นิยมหรือจะเรียกว่าเป็นกระแสแฟชั่นก็ย่อมได้ ด้วยสมัยนี้มีการใช้แอปพลิเคชันตกแต่งหน้าตาและบรรยากาศหรือแม้กระทั่งทำให้หุ่นดีและแขนขาเล็กลงก็ย่อมได้ ซึ่งบางคนอาจจะใช้มากจนคิดเพี้ยนไปจากความจริงมาก มีการโพสรูปตัวเองลงไปไม่ว่าจะเป็น เฟสบุ๊ก โซเชียลมีเดีย อิน스타그램 และอีกมากมาย ดังนั้น รูปโปรไฟล์ (Profile) ก็เปรียบเสมือนเป็นหน้าต่างและเป็นการแสดงตัวตนให้สังคมได้เห็น

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ผลงานของข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นมาในลักษณะของการเก๋เกี้ยวเนียนทำให้ดูใส ได้แรงบันดาลใจและอ้างอิงมาจากการใช้แอปพลิเคชัน และการถ่ายรูปตัวเองลงในโปรไฟล์ (Profile) เฟสบุ๊ก (Facebook) มีการแต่งภาพตัวเองจนเกิดการผิดเพี้ยนไม่เหมือนจริงและทำให้รูปร่าง สีผิว และบรรยากาศดูสวยขึ้นสามารถปรับปรุงตกแต่งได้ดังใจ โดยที่ไม่ต้องเหมือนกับความเป็นจริง

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

เรื่องราวในภาพ เป็นการวาดภาพผู้หญิงที่เป็นการถ่ายภาพตัวเอง ในสถานที่ต่างๆ โดยมีการทำหน้าทำตาให้คล้ายกับค่านิยมแฟชั่นในสมัยใหม่ นั่นก็คือ ตาโต ปากเล็ก เหมือนเป็นการถ่ายภาพเพื่ออวดการแต่งตัวและสถานที่ที่ไป โดยภาพนั้นๆ จะมีสีสันเหมือนการแต่งภาพโดยผ่านแอปพลิเคชัน ทำให้ผิวพรรณดูขาวผ่อง และบรรยากาศดูนุ่มนวลน่ารัก

4.1.2 เนื้อหา (Content)

เนื้อหาในงานนั้นเข้าพเจ้าทำเกี่ยวกับการถ่ายรูปตัวเอง เป็นการโชว์ตัวเองออกผ่านสื่อทางสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก (Facebook) และ โซเชียลมีเดียต่างๆ มีเนื้อหาสอดคล้องกับโลกของสังคมไทยในปัจจุบัน ที่วัยรุ่นมักจะถ่ายรูปตัวเองลงเป็นโปรไฟล์ (Profile) เพื่อสื่อสารและพูดคุยติดต่อค้าขาย ด้วยโลกในปัจจุบันนั้นได้มีการเจริญไปอย่างมากและเนื่องด้วยว่าโปรไฟล์ (Profile) นั้นมีความสำคัญเป็นเหมือนหน้าตา ที่ใช้ในการสื่อสารเราจึงต้องมีหน้าตาที่ดี ดังนั้น จึงมีการแต่งภาพด้วยแอปพลิเคชัน ทำให้เกิดความน่ารัก ผิวที่ขาว ตาโต ปากเล็ก และมีบรรยากาศที่สวยงาม จึงมีการแต่งภาพจนแตกต่างจากตัวจริงไปมาก บางคนสามารถแต่งภาพตัวเองจนสวยมากจนสามารถหาเงินจากทางนี้ได้เลย ที่เค้ามักเรียกกันว่า เน็ตไอดอล (Net Idol) ซึ่งเป็นอาชีพที่หาเงินง่ายและเป็นที่รู้จัก แต่ก็อย่างที่เห็นเป็นข่าวอยู่เป็นประจำนั่นก็คือ เน็ตไอดอลตัวจริงกับในรูปถ่ายนั้นไม่เหมือนกันเลย และนอกจากจะอวดหน้าตาของตัวเองผ่านสื่อแล้ว ยังสามารถอวดสถานที่ที่ไปได้ด้วย การกดไลค์ก็เป็นคำนิยมอย่างหนึ่ง นั่นก็คือใครได้ไลค์มากก็แสดงว่าเป็นเรื่องน่าชื่นชม ดังนั้นการแต่งภาพให้ตัวเองดูดีนั้น จึงเป็นที่แพร่หลายเป็นอย่างมาก โดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปะป็นิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกทางสีพื้นผิวของงาน ที่สร้างสรรค์ผลงานออกมาให้ดูแตกต่างจากความเป็นจริง โดยอ้างอิงมาจากการใช้แอปพลิเคชัน ที่ทำให้ผิวของผู้หญิงดูใสเรียบเนียนขาวจนเกินจริง จนบางครั้งดูคล้ายกับตัวการ์ตูนญี่ปุ่น และยังมีสัดส่วนที่ผิดเพี้ยน ตาโต ปากที่อวบอิม และสีสันที่สดใสสะดุดตา และด้วยบรรยากาศที่ดูน่ารัก และความฟรุ้งฟรุ้งที่เกิดจากกระบวนการทางจิตกรรมที่เลียนแบบแอปพลิเคชัน

ผลงานชิ้นที่ 1 เส้น (Line)

- ก. ใช้ในการควบคุม หรือจำกัดขอบเขตของรูปทรงให้เห็นอย่างชัดเจน และแบ่งระหว่างระยะหน้ากลาง ไกล อย่างเช่นเส้นรอบรูปตัวผู้หญิงที่ทำให้แบ่งระยะของวัตถุได้อย่างชัดเจน

- ข. เส้นที่เกิดจากแสงและสี ทำให้ภาพดูมีมิติ แบ่งส่วนแสงและทึบได้

- ค. เมื่อสังเกตภาพรวมของตัวงาน จะเห็นได้ชัดว่าเส้น มีบทบาทสำคัญในการแบ่งระยะขับเน้นให้จุดเด่นของงานดูมีโฟกัสมากขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

- ก. เป็นรูปทรงผู้หญิง เพื่อต้องการให้เกิดเป็นจุดเด่นและยังมีรูปทรงของสิ่งแวดล้อมเพื่อขับเน้นรูปทรงผู้หญิงให้รูปว่าอยู่ในสถานที่ใด และดูเด่นยิ่งขึ้น

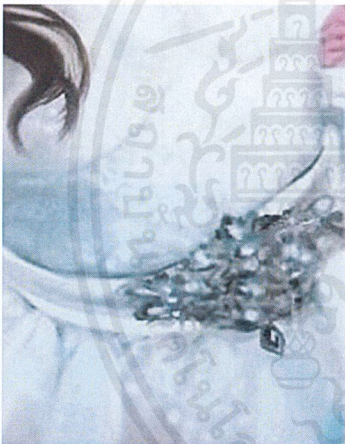

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

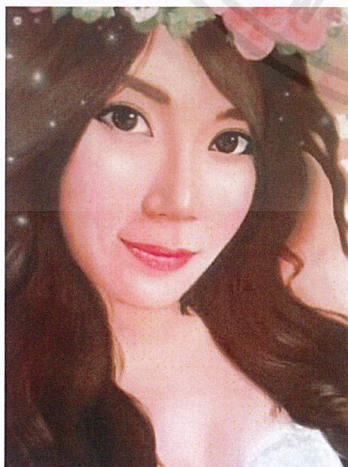

- ข. รูปทรงส่วนโค้งทำให้เกิดสระของผู้หญิงที่
คู่ออนโยน

ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นผิว (Textures)

- ก. พื้นผิวในผลงาน ได้บ่งบอกถึงการซ้อนทับ
ของจุดเพื่อให้เกิดความรู้สึกของลายผ้า
หรือรูปทรงที่แตกต่างจากพื้นผิวของคน

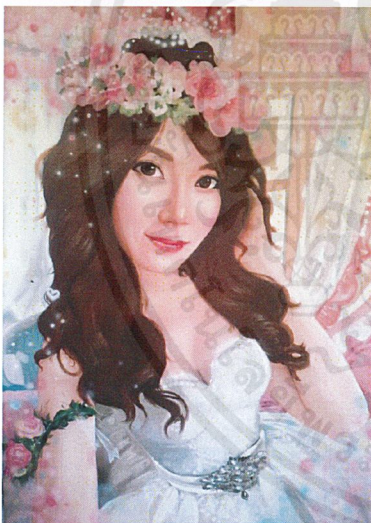

- ข. พื้นผิวในช่วงของใบหน้า มีความเรียบเนียน
ทำให้ดูแล้วนึกถึงตุ๊กตา และด้วยความเนียน
ก็ทำให้รู้สึกถึงความเป็นหญิงสาวในตัวเอง

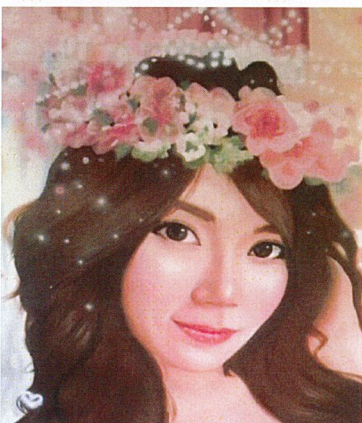

- ค. มีการใช้เทคนิคการจุดสีในการสร้างสรรค์ เพื่อครอบคลุมบรรยากาศโดยรวมของตัวผลงาน โดยอ้างอิงมาจากแอปพลิเคชันทำให้ภาพดูสมบูรณ์มากขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Color)

- ก. สีมืดทึบในงานของข้าพเจ้า สีของผิวและวัตถุเป็นสีจริง ผิวใช้สีของผิววัตถุนั้นเป็นสีอะไรเช่นวัตถุเป็นสีชมพู ก็ใช้สีชมพู ไม่มีการแทรกสี

- ข. สีที่ใช้ส่วนมากจะเป็นสี โทนกลางๆ ออกไปทางโทนหวานๆ เพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความน่ารักของผู้หญิง มีการใช้โทนสีพาสเทล เพื่อให้เกิดความรู้สึกน่ารัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

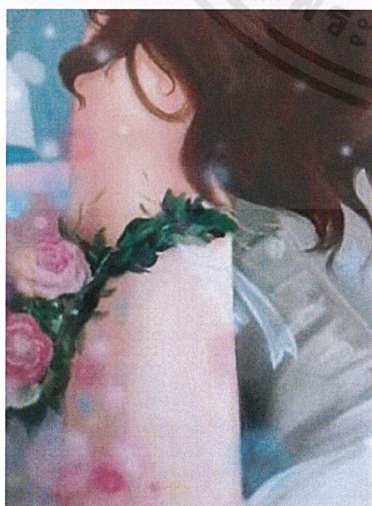

- ค. มีการแทรกสีเข้มเข้าไปบางช่วง เพื่อสร้างค่าน้ำหนัก และให้ตัวผลงานเกิดความสมบูรณ์ขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)

- ก. การใช้โทนสีเข้ม ช่วยให้ผลงานเกิดมิติ

- ข. ค่าน้ำหนักภายในตัวภาพสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการใช้สีขาวโอบลงบนบริเวณที่ต้องการสร้างให้เกิดมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค. น้ำหนักในผลงาน เป็นตัวเน้นรูปทรงให้เกิด ปริมาตร เพราะจุดและเส้นที่เกิดจากสีที่มีค่าน้ำหนักเข้ม ทำหน้าที่เป็นเงา ส่วนจุด และเส้นที่เกิดจากสีที่มีค่าน้ำหนักอ่อน ทำหน้าที่เป็นแสง น้ำหนักในผลงานและเงาทำให้ ภาพดูสมบรูณ์ทำให้ผู้ชมชื่นชมในภาพดูนวลเนียนขาวใส

ผลงานชิ้นที่ 1 ที่ว่าง (Space)

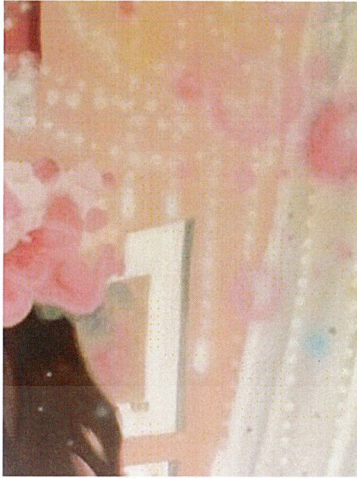

- ก. พื้นที่ว่างในส่วนหลังของงาน เพื่อไม่ให้ พื้นที่ในภาพแน่นจนเกินไป

- ข. พื้นที่ด้านหลังช่วยขับเน้นให้ผลงานดูโดดเด่นมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค. พื้นที่ว่างในดวงงานของข้าพเจ้านั้นค่อนข้างมีอยู่น้อยในดวงงาน หากแต่มีองค์ประกอบมาช่วยขับเน้นผลงานให้ดูองค์ประกอบมาช่วยขับเน้นผลงานให้ดู

ผลงานชิ้นที่ 2 เส้น (Lines)

- ก. เส้นเป็นสิ่งที่กำหนดโครงสร้างและขอบเขตของรูปทรง

- ข. เส้นเฉียงทำให้ภาพดูมีมุมมอง ดึงสายตาไปยังจุดเด่นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค. เส้นทำหน้าที่เชื่อมโยงให้โดยรวมของตัวผลงาน ไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้ตัวงานมีทิศทางที่ทำให้จุดเด่นดูหน้าสนใจ

ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

- ก. เป็นรูปทรงผู้หญิงเพื่อต้องการให้เกิดเป็นจุดเด่นและยังมีรูปทรงของสิ่งแวดล้อมเพื่อขับเน้นรูปทรงผู้หญิงให้รู้ว่าอยู่ในสถานที่ใดและดูเด่นยิ่งขึ้น

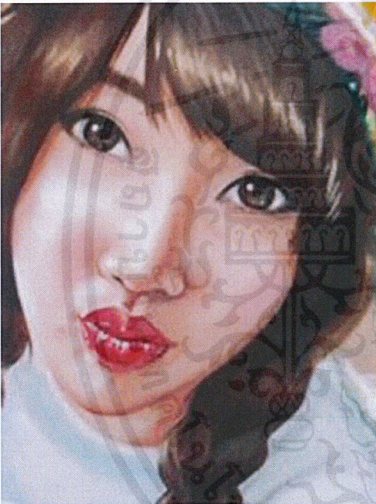
- ข. รูปทรงที่มีความโค้งจะแสดงออกถึงความอ่อนโยน ความเป็นผู้หญิงทำให้ภาพดูอ่อนโยน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

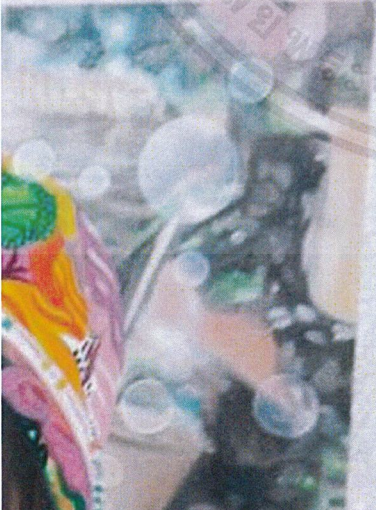

- ค. รูปทรงของดอกไม้ เป็นการเพิ่มจุดสนใจให้กับตัวภาพ และบ่งบอกถึงสถานที่นั้นดูน่าสนใจ

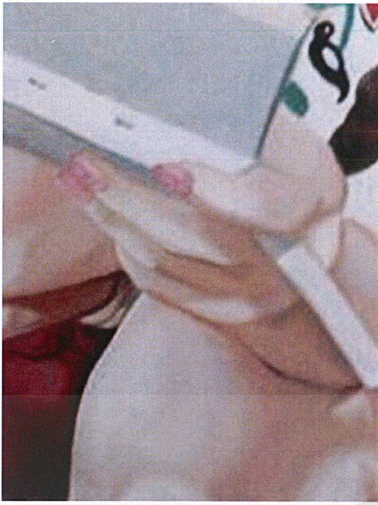
ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นผิว (Textures)

- ก. พื้นผิวในผลงาน เป็นการสร้างผิวให้ดูเรียบเนียนทำให้เกิดความรู้สึกถึงความเป็นผู้หญิง และมีผิวที่เหมือนตุ๊กตา

- ข. ลักษณะพื้นผิวในช่วงนี้ จะแตกต่างจากช่วงอื่นเพียงเล็กน้อย คือการขยี้ของพู่กันเพื่อให้พื้นหลังดูไม่ชัดเพื่อขบเน้นระยະหน้า

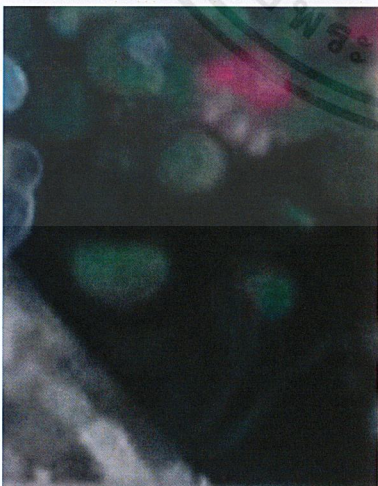

- ค. พื้นผิวภายในผลงาน จะเป็นตัวช่วยให้ภาพมี
น้ำหนักสมบูรณ์

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Color)

- ก. ข้าพเจ้าเลือกใช้สีโทนหวาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้หญิงโครงสร้างโดยรวมของสีเน้น โทนอ่อน โดยมีสีเข้มแทรกบ้างเล็กน้อย

- ข. ใช้สีโทนเข้ม เพื่อแสดงให้เห็นเงา ซึ่งช่วงที่ข้าพเจ้าต้องการให้เป็นเงา ข้าพเจ้าจะเลือกใช้สีน้ำเงินเข้มผสมกับเขียวจะไม่ใช้สีดำทั้งหมด เพราะการใช้ดำทั้งหมดจะทำให้ตัวงานดูไม่มีมิติ

- ค. การไล่โทนสีจะทำให้เกิดเงาและมีมิติมากยิ่งขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 2 น้าหนัก (Volume)

- ก. น้าหนักในผลงาน มีการแทรกสีสว่างเพื่อเน้นรายละเอียด และสามารถแบ่งแยกน้าหนักของภาพได้อย่างชัดเจน ทำให้นึกถึงมิติทางโครงสร้างเป็นสำคัญ

- ข. ใช้โทนสีเข้มในการสร้างน้าหนักให้กับตัวรูปทรงของผลงาน โดยมีการแทรกสีที่ใกล้เคียงกันเข้าไปเพื่อเพิ่มความเด่นชัดของรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2 ที่ว่าง (Space)

- ก. ที่ว่างในผลงาน เป็นการทำให้ภาพไม่แน่นอน จนเกินไป ทำให้ภาพมีมุมมองสำหรับพักสายตา และมีเส้นส่งสายตาไปยังจุดเด่นของภาพได้

ผลงานชิ้นที่ 3 เส้น (Line)

- ก. เส้นแนวเฉียงทำให้เกิดปริมาตรและมุมมอง เหมือนสิ่งของ

- ข. เส้นแนวเฉียงเข้ามาในภาพทำให้เกิดการนำสายตาไปยังจุดเด่นของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

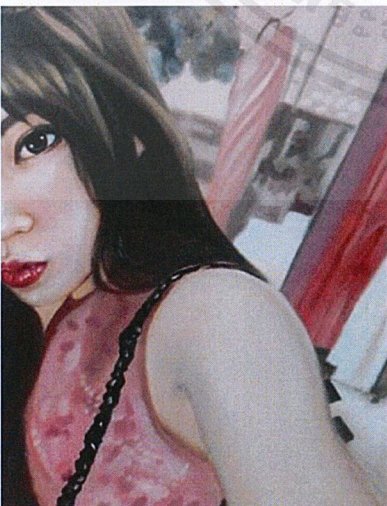

- ค. เส้นจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตเพื่อให้รูปทรงเกิดขึ้นในผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง (Forms)

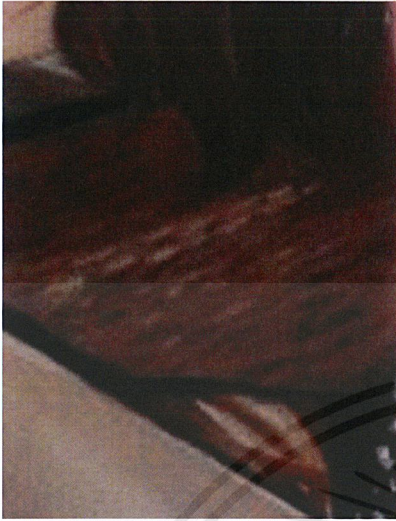

- ก. รูปทรงผู้หญิงเป็นจุดเด่นมีการแสดงท่าทางเพื่อแสดงออกเป็นรูปทรงผู้หญิงเพื่อต้องการให้เกิดเป็นจุดเด่นและยังมีรูปทรงของสิ่งแวดล้อมเพื่อขบขันรูปทรงผู้หญิงให้รู้ว่าอยู่ในสถานที่และดูเด่นยิ่งขึ้น

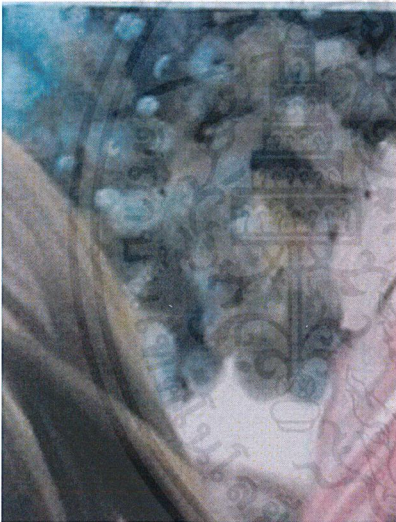

- ข. มีการใช้รูปทรงที่โค้งมน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวและความอ่อนโยนของความเป็นผู้หญิง

ผลงานชิ้นที่ 3 พื้นผิว (Textures)

ก. ใช้เทคนิคการจุดแต้มสี แล้วเกลี่ยให้เกิดภาพที่ไม่ชัดเป็นระยะหลัง

ข. บางช่วงของตัวงาน จะมีการใช้สีทึบเพื่อให้เกิดพื้นผิวที่แตกต่าง จากจุดอื่นๆ ในตัวงาน เป็นส่วนช่วยเพิ่มมิติให้กับตัวงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 สี (Color)

ก. ใช้โทนสีเป็นสีชมพู เพื่อให้ภาพดูอ่อนหวาน ข้าพเจ้าใช้สีชมพูเป็นตัวผสมหลักของทุกสีเพื่อให้ภาพออกมาในโทนสีชมพู

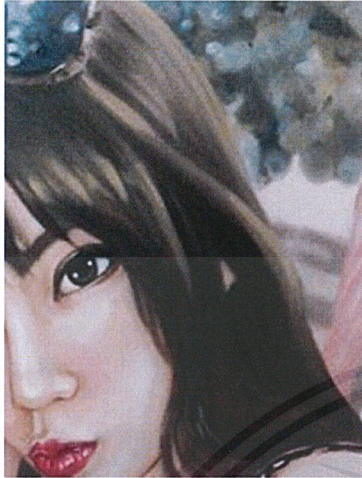
ข. ส่วนใหญ่ผลงานชิ้นนี้จะใช้สีโทนร้อนในการสร้างสรรค์

ค. มีการใช้สีโทนเย็นแทรกในแต่ละจุดของตัวงาน เพื่อเพิ่มความสมดุลของตัวภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3 น้าหนัก (Volume)

- ก. ใช้สีเข้ม เพื่อสร้างน้ำหนักและมิติให้กับตัวผลงาน ทำให้มองแล้วรู้สึกมีความตื้นลึก และมีน้ำหนักแสงเพื่อให้เกิดความสมจริง

- ข. มีการกระจายน้ำหนักให้เท่าๆ กัน ในแต่ละระนาบเพื่อแสดงออกถึงระยะที่ตื้นลึกในตัวผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 ที่ว่าง (Space)

- ก. พื้นที่ว่างในภาพนี้ของข้าพเจ้าไม่ค่อยมีที่ว่างที่ขวามือบนความรู้สึกถึงกำแพงเพื่อไม่ให้งานดูหนักจนเกินไป

ผลงานชิ้นที่ 4 เส้น (Lines)

- ก. มีเส้นโค้งแสดงถึงลักษณะของตัวสนามทำให้เห็นมิติ

- ข. เส้นเฉียงทำให้เกิดความรู้สึกถึงระยะใกล้ไกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค. เส้นแนวนอน เป็นสิ่งที่กำหนดขอบเขตของรูปทรงในตัวผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 4 รูปทรง (Forms)

- ก. รูปทรงผู้หญิงในผลงาน เป็นจุดเด่นของงาน และเป็นจุดรวมสายตาก็ด้วย เป็นรูปทรงผู้หญิงเพื่อต้องการให้เกิดเป็นจุดเด่น และยังมีรูปทรงของสิ่งแวดล้อมเพื่อขบขันรูปทรงผู้หญิงให้รู้ว่าอยู่ในสถานที่ใดและดูเด่นยิ่งขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 4 พื้นผิว (Textures)

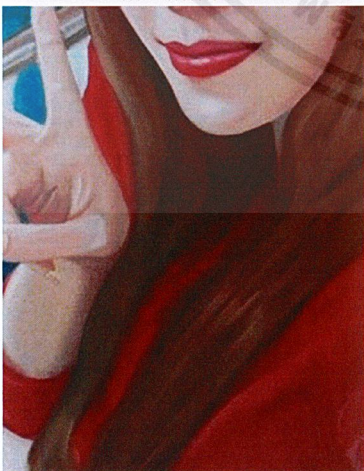

- ก. มีการสร้างพื้นผิวในช่วงสีทึบ โดยการแทรกสีใกล้เคียงกันทับซ้อนกัน เพื่อให้เกิดจังหวะของภาพ

ผลงานชิ้นที่ 4 สี (Color)

- ก. มีการใช้โทนสีร้อนในผลงานชิ้นนี้มากขึ้น เพื่อให้ภาพเกิดความสดใส

- ข. ใช้การแทรกสีที่ใกล้เคียงกันในโทนสีเข้ม เพื่อลดความแข็งของตัวผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 4 น้้าหนัก (Volume)

ก. ส่วนใหญ่น้ำหนักของภาพจะเน้นไปทาง
กลางๆ เพื่อให้ภาพดูสบายตาเข้ากับ
บรรยากาศ

ข. มีการใช้สีเข้มแทรกเข้าไปในภาพเล็กน้อย
เพื่อให้ภาพเกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การจัดองค์ประกอบทางศิลปะ เป็นหลักสำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค์และผู้ศึกษางานศิลปะ เนื่องจากผลงานศิลปะใดๆ ก็ตาม ล้วนมีคุณค่าอยู่ 2 ประการคือคุณค่าทางด้านรูปทรง สัดส่วน คือ ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน ทั้งขนาดที่อยู่ในรูปทรงเดียวกันหรือระหว่างรูปทรง และรวมถึงความสัมพันธ์กลมกลืนระหว่างองค์ประกอบทั้งหลายด้วย ซึ่งเป็นความพอเหมาะพอดี ไม่มากไม่น้อยขององค์ประกอบเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงาม ซึ่งแนวทางในการนำองค์ประกอบต่างๆ มาจัดรวมกันนั้นการสร้างผลงานศิลปะ เป็นการถ่ายทอดการแสดงออก ถ้าแยกกันก็จะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพ การนำหลักทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบภาพในส่วนของรูปแบบงานศิลปะจะต้องใช้ความเข้าใจในหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์ในศิลปนิพนธ์ ดังนี้

มนุษย์เรารู้ถึงความสวย ความงาม ความพอใจ ของสิ่งต่างๆ ได้แตกต่างกับ ระดับความพอใจของแต่ละบุคคลก็แตกต่างกันออกไปทั้งนี้อาจขึ้นกับรสนิยม สภาพสังคม ศาสนา ความเชื่อ และสิ่งแวดล้อมที่ผู้รับรู้นั้นดำรงชีวิตอยู่ หากแต่ถ้าผู้รับรู้นั้นได้เข้าใจถึงกระบวนการ องค์ประกอบ และพื้นฐานที่สำคัญของสิ่งที่ได้สัมผัส ก็ย่อมทำให้รับรู้ถึงความงาม ความพอใจนั้นๆ เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง ศิลปะนั้นดูเหมือนว่าจะไม่มีกฎเกณฑ์อะไรมากนัก เพราะอาศัยแต่ความสุนทรีย์ของอารมณ์เพียงประการเดียวแต่หากว่าได้ศึกษาถึงความสุนทรีย์อย่างลึกซึ้งแล้ว จะเห็นว่ามันมีกฎเกณฑ์ในตัวของมันเอง ซึ่งผู้เรียนจะต้องศึกษาถึงองค์ประกอบต่างๆ เหล่านั้น ที่ประกอบกันขึ้นเป็นงานศิลปะ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือผู้เรียนจะต้องเข้าใจในหลักองค์ประกอบของศิลปะ เป็นพื้นฐานเสียก่อนจึงจะสามารถสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีคุณค่าและรับรู้ถึงความงามทางศิลปะได้อย่างถูกต้อง

ความหมายขององค์ประกอบศิลป์ (Composition) นั้นมาจากภาษาละตินโดยคำว่า Post นั้นหมายถึง การจัดวาง และคำว่า Comp หมายถึง เข้าด้วยกัน ซึ่งเมื่อนำมารวมกันแล้วในทางศิลปะ Composition จึงหมายถึง องค์ประกอบของศิลปะ การจะเกิดองค์ประกอบศิลป์ได้นั้นต้องเกิดจากการเอาส่วนประกอบของศิลปะ (Element of Art) มาสร้างสรรค์งานศิลปะเข้าด้วยหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ (Principle of Art) จึงจะเป็นผลงานองค์ประกอบศิลป์ ความหมายขององค์ประกอบศิลป์นั้นได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ไว้

คำว่าองค์ประกอบ ตามความหมายพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานคือ ส่วนต่างๆ ที่ประกอบกันทำให้เกิดรูปร่างใหม่ขึ้น โดยเฉพาะองค์ประกอบศิลป์ หมายถึง สิ่งที่ศิลปินและนักออกแบบใช้เพื่อใช้ในการแสดงออกและสร้างความหมายโดยนำมาจัดเข้าด้วยกันและเกิดรูปร่างอันเด่นชัด ศรี ศรีแพง องค์ประกอบศิลป์ หมายถึง เครื่องหมายหรือรูปแบบที่นำมาจัดรวมกันแล้วเกิดรูปร่างต่างๆ ที่แสดงออกในการสื่อความหมายและความคิดสร้างสรรค์

องค์ประกอบศิลป์ หมายถึงศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดหรือความงาม ซึ่งประกอบด้วย ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นและส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุ

องค์ประกอบศิลป์ หมายถึง ส่วนประกอบต่างๆ ของศิลปะ เช่น จุด เส้น รูปร่าง ขนาด สัดส่วน น้ำหนัก แสงเงา ลักษณะพื้นผิว ที่ว่างและสี

องค์ประกอบศิลป์ คือความงาม ความพอดี ลงตัว อันเป็นรากฐานเนื้อหาของศิลปะ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญทางศิลปะให้ผู้สร้างสรรค์ได้สื่อสารความคิดของตนเองไปสู่บุคคลอื่น (สุชาติ เทาทอง,สังคม ทองมี, ชำรงค์ศักดิ์ ชำรงเลิศ)

จากความหมายต่างๆ ข้างต้น พอสรุปได้ว่า องค์ประกอบศิลป์ หมายถึงสิ่งที่มนุษย์ใช้เป็นสื่อในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ โดยนำส่วนประกอบของศิลปะมาจัดวางรวมกันอย่างสอดคล้องกลมกลืนและมีความหมายเกิดรูปร่างหรือรูปแบบต่างๆ อันเด่นชัดซึ่งจากความหมายข้างต้น จะเห็นได้ว่าการที่จะเกิดผลงานศิลปะดีๆ สักชิ้นนั้นผู้สร้างสรรค์จะต้องใช้กระบวนการที่หลากหลายมาประกอบกัน ได้แก่ องค์ประกอบพื้นฐานทางศิลปะ องค์ประกอบของศิลปะ และการจัดองค์ประกอบของศิลปะ มาถ่ายทอดลงในชิ้นงานหรือผลงานนั้นๆ เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณค่าทั้งด้านความงามและมีคุณค่าทางจิตใจอันเป็นจุดหมายสำคัญที่ศิลปินทุกคนมุ่งหวังให้เกิดแก่ผู้ชมทั้งหลาย

ความสำคัญขององค์ประกอบศิลป์ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในสาขาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสาขาวิจิตรศิลป์หรือประยุกต์ศิลป์ ผู้สร้างสรรค์นั้นต้องมีความรู้เบื้องต้นด้านศิลปะมาก่อน และศึกษาถึงหลักการองค์ประกอบพื้นฐานขององค์ประกอบที่สำคัญ การจัดวางองค์ประกอบเหล่านั้น รวมถึงการกำหนดสี ในลักษณะต่างๆ เพิ่มเติมให้เกิดความเข้าใจเพื่อเวลาที่สร้างผลงานศิลปะ จะได้ผลงานที่มีคุณค่า ความหมายและความงามเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้พบเห็นหากสร้างสรรค์ผลงานโดยขาดองค์ประกอบศิลป์ ผลงานนั้นอาจดูด้อยค่า หมดความหมายหรือไม่น่าสนใจไปเลยดังนั้น จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบศิลป์นั้นมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างงานศิลปะ มีนักการศึกษาด้านศิลปะหลายท่านได้ให้ทรรศนะในด้านความสำคัญขององค์ประกอบศิลป์ที่มีต่อการสร้างงานศิลปะ การสร้างสรรค์งานศิลปะให้ได้ดีนั้น ผู้สร้างสรรค์จะต้องทำความเข้าใจกับองค์ประกอบศิลป์เป็นพื้นฐานเสียก่อนไม่เช่นนั้นแล้วผลงานที่ออกมาจะไม่สมบูรณ์เท่าไรนัก ซึ่งองค์ประกอบหลักของศิลปะก็คือรูปทรงกับเนื้อหา

องค์ประกอบศิลป์เป็นเสมือนหัวใจดวงหนึ่งของการทำงานศิลปะ เพราะในงาน องค์ประกอบศิลป์หนึ่งชิ้นจะประกอบไปด้วย การร่างภาพ (วาดเส้น) การจัดวางให้เกิดความงาม (จัดภาพ) และการใช้สี (ทฤษฎีสี) ซึ่งแต่ละอย่างจะต้องเรียนรู้ดูรายละเอียดคลึงลงไปอีก องค์ประกอบศิลป์ จึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่รวบรวมความรู้หลายๆ อย่างไว้ด้วยกัน จึงต้องเรียนรู้ก่อนที่จะศึกษาในเรื่องอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบศิลป์ การจัดองค์ประกอบและการใช้สี เป็นหลักการที่สำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะเกิดความงาม ไม่ว่าจะเป็นจิตรกรรม วาดเขียน ประติมากรรม สถาปัตยกรรมและการพิมพ์ภาพ หากปราศจากความรู้ความเข้าใจเสียแล้วผลงานนั้นๆ ก็จะไม่มีความหมายใดๆ เลย

องค์ประกอบศิลป์ จัดเป็นวิชาที่มีความสำคัญสำหรับผู้ศึกษางานศิลปะ หากว่าขาดความรู้ความเข้าใจในวิชานี้แล้วผลงานที่สร้างขึ้นมาก็ยากที่จะประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานศิลปะสมัยใหม่ที่มีการแสดงเฉพาะ เส้น สี แสง เงา น้ำหนัก พื้นผิว จังหวะ และบริเวณที่ว่าง มีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องนำหลักการองค์ประกอบศิลป์มาใช้ หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์โดยตรง ทั้งจิตรศิลป์และประยุกตศิลป์ การจัดภาพหรือออกแบบสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ให้เกิดคุณค่าความงามนั้น การจัดองค์ประกอบศิลป์จะมีบทบาทสำคัญจากทฤษฎีต่างๆ สรุปได้ว่า องค์ประกอบศิลป์เป็นหัวใจสำคัญของงานศิลปะทุกสาขา เพราะงานศิลปะใดหากขาดการนำองค์ประกอบศิลป์ไปใช้ ก็จะทำให้งานนั้นดูไม่มีคุณค่า ทั้งด้านทางกายและทางจิตใจของผู้ดูหรือพบเห็น ขณะเดียวกันก็จะบ่งบอกถึงภูมิความรู้ ความสามารถของผู้สร้างสรรค์ผลงานนั้นด้วย

การที่จะเข้าถึงศิลปะ (Appreciation) นั้น จะต้องผ่านการฝึกฝนและหาทางดูเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ทั้งจะต้องมีทัศนียภาพที่ตีพอสมควร การฝึกฝน การทำซ้ำๆ อย่างสนใจ เมื่อนานเข้าก็จะเกิดความเข้าใจ ทำด้วยความคุ้นเคยกับสิ่งเหล่านั้นจึงจะเข้าใจ รู้เห็นในคุณค่าของศิลปะนั้นๆ ได้ดี

องค์ประกอบพื้นฐานด้านนามธรรมของศิลปะ เป็นแนวคิด หรือจุดกำเนิดแรกที่ศิลปินใช้ เป็นสิ่งกำหนดทิศทางในการสร้างสรรค์ ก่อนที่จะมีการสร้างผลงานศิลปะ ประกอบด้วย เนื้อหากับเรื่องราว

เนื้อหาในทางศิลปะ คือ ความคิดที่เป็นนามธรรมที่แสดงให้เห็นได้โดยผ่านกระบวนการทางศิลปะ เช่นศิลปินต้องการเขียนภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชนบท ก็จะแสดงออกโดยการเขียนภาพทิวทัศน์ของชนบทหรือภาพวิถีชีวิตของคนในชนบทเป็นต้น

เรื่องราวในทางศิลปะ คือ ส่วนที่แสดงความคิดทั้งหมดของศิลปินออกมาเป็นรูปธรรมด้วยกระบวนการทางศิลปะเช่นศิลปินเขียนภาพชื่อชาวเขา ก็มักแสดงรูปเกี่ยวกับวิถีชีวิต หรือกิจกรรมส่วนหนึ่งของชาวเขา นั่นคือเรื่องราวที่ปรากฏออกมาให้เห็น

ประเภทของความสัมพันธ์ของเนื้อหากับเรื่องราวในงานทัศนศิลป์นั้น เนื้อหากับเรื่องราวจะมีความสัมพันธ์กันน้อยหรือมาก หรืออาจไม่สัมพันธ์กันเลย หรืออาจไม่มีเรื่องเลยก็เป็นไปได้ ทั้งนี้ โดยขึ้นกับลักษณะของงาน และเจตนาในการแสดงออกของศิลปิน ซึ่งเราสามารถแยกได้ดังต่อไปนี้คือ

4.2.1 การเน้นเนื้อหาด้วยเรื่อง ได้แก่ การใช้เรื่องที่ตรงกับเนื้อหา และเป็นตัวแสดงเนื้อหาของ

งานโดยตรง ตัวอย่างเช่น เมื่อศิลปินต้องการให้ความงามทางด้านดอกไม้เป็นเนื้อหาของงาน เขาก็เอกลีลาเป็นเอกลีลาที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกลีลาทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะหาดอกไม้ที่สวยงามมาเป็นเรื่อง สีกลิ่นและความอ่อนช้อยของกลีบดอกจะช่วยให้เกิดความงามขึ้นในภาพ

4.2.2 เนื้อหาที่เป็นผลจากการผสมผสานระหว่างศิลปินกับเรื่อง ในส่วนนี้ศิลปินจะเสนอความเห็นส่วนตัว หรือผสมความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปในเรื่อง เป็นการผสมกันระหว่างรูปลักษณะของเรื่องกับจินตนาการของศิลปิน เช่นเรื่องความงามของดอกไม้ โดยศิลปินผสมความรู้สึคนึกคิดของตนเองลงไปในเรื่องด้วย เขาจะตัดแปลง เพิ่มเติมรูปร่างของดอกไม้ให้งามไปตามทัศนะของเขาและใช้องค์ประกอบทางศิลปะเป็นองค์ประกอบทางรูปทรงให้สอดคล้องกับความงามของเรื่อง

4.2.3 เนื้อหาที่เป็นอิสระจากเรื่อง เมื่อศิลปินผสมจินตนาการของตนเองเข้าไปในงานมากขึ้น ความสำคัญของเรื่องจะลดลง ดอกไม้ที่สวยงามที่เป็นแบบอาจถูกศิลปินตัดทอนขัดเกลา หรือเปลี่ยนแปลงมากที่สุด จนเรื่องดอกไม้ นั้นหมดความสำคัญไปอย่างสิ้นเชิง เหลือแต่เนื้อหาที่เป็นอิสระ การทำงานแบบนี้ศิลปินอาศัยเพียงเรื่อง เป็นจุดเริ่มต้นแล้วเดินทางห่างออกจากเรื่องจนหวนกลับไป เหลือแต่รูปทรงและตัวศิลปินเองที่เป็นเนื้อหาของงาน กรณีนี้เนื้อหาภายในซึ่งหมายถึงเนื้อหาที่ที่เกิดขึ้นจากการประสานกันของรูปทรงจะมีบทบาทมากกว่าเนื้อหาภายนอก หรือบางครั้งจะไม่แสดงเนื้อหาภายนอกออกมาเลย

4.2.4 เนื้อหาไม่มีเรื่อง ศิลปินบางประเภท ไม่มีความจำเป็นต้องใช้เรื่องเป็นจุดเริ่มต้น งานของเขาไม่มีเรื่อง มีแต่รูปทรงกับเนื้อหา โดยรูปทรงเป็นเนื้อหาเสียเองโดยตรง เป็นเนื้อหาภายในล้วนๆ เป็นการแสดงความคิด อารมณ์ และบุคลิกภาพของศิลปินแท้ๆ ลงไปในรูปทรงที่บริสุทธิ์ งานประเภทนี้จะเห็นได้ชัดในคนตรีและงานทัศนศิลป์ที่เป็นนามธรรม และแบบนอนออบเจกตีฟ

องค์ประกอบพื้นฐานด้านรูปธรรมของศิลปะ คือสิ่งที่แสดงแนวคิดเกี่ยวกับเนื้อหาและเรื่องราวของศิลปินให้เห็นหรือรับรู้ผ่านผลงานศิลปะ ประกอบด้วย เอกภาพ คุณภาพ และจุดเด่น

เอกภาพหมายถึง การนำองค์ประกอบของศิลปะมาจัดเข้าด้วยกันให้แต่ละหน่วยมีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันประสานกลมกลืนเกิดเป็นผลรวมที่แบ่งแยกไม่ได้ โดยถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะด้วยกระบวนการศิลปะคุณภาพ คือการนำองค์ประกอบของศิลปะมาจัดเข้าด้วยกันให้เกิดความเท่ากันหรือสมดุล โดยมีเส้นแกนสมมุติ 2 เส้นเป็นตัวกำหนดคุณภาพเส้นแกนสมมุติจะทำหน้าที่แบ่งภาพออกเป็นด้านซ้ายและด้านขวา หรือด้านบนและด้านล่างเพื่อให้ผลงานศิลปะที่ปรากฏเกิดความสมดุลในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่นแบบซ้ายขวาเหมือนกันและแบบซ้าย ขวา ไม่เหมือนกัน

จุดเด่น คือ ส่วนที่สำคัญในภาพ มีความชัดเจนสะดุดตาเป็นแห่งแรก รับรู้ได้ด้วยการมอง ผลงานที่สำเร็จแล้วจุดเด่นจะมีลักษณะการมีอำนาจ ครอบงำ ชัดเจนกว่าส่วนอื่นทั้งหมด โดยเกิดจากการเน้นให้เด่นในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเช่น จุดเด่นที่มีความเด่นชัด หรือจุดเด่นที่แยกตัวออกไปให้เด่น

ภาพที่ 32 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1

ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางการใช้ที่เป็น โทนๆเดียวกัน มีการแทรกสีภายในภาพ ในภาพนั้นมีการใช้ชุดสีชุดเดียวกันเพื่อให้เกิดการกลมกลืนน่ามอง

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่ความแปลกใหม่ของรูปแบบ ที่มีการหาแบบเป็นผู้หญิงในอิริยาบถถ่ายภาพตัวเองแต่มีการแต่งตัว และฉากหลังที่หลากหลาย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพ โดยนึกถึงการถ่วงน้ำหนักให้เกิดแรงปะทะที่เท่ากัน ซึ่งเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร มีการวางองค์ประกอบแบบจุดเด่นจุดรอง มีการจัดระยะหน้ากลางไกล

ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานให้มีจุดเด่นอย่างชัดเจนจากขนาดและรูปทรงของวัตถุและสีที่เลือกใช้ มีกึ่งทำให้ภาพด้านหลังดูเบลอๆยังทำให้จุดเด่นดูชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานจีนที่ 2

ผลงานจีนที่ 2

ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าสร้างผลงานให้สมดุลกันด้วยการจัดวางองค์ประกอบ และการเลือกใช้สีที่ไปในทิศทางเดียวกัน

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานอยู่บริเวณและฉากด้านหลังที่มีสีส้ม เส้นทแยงมุมเป็นองค์ประกอบที่น่าสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสมดุล (Balance)

ภายในผลงานมีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่มีขนาดของสัดส่วนรูปทรง ถูกแบ่งตามตำแหน่งของสีโทนต่างๆมีจุดเด่น จุดกลาง และจุดหลัง ทำให้น้ำหนักในการมองของภาพนั้นดูเท่ากันอย่างสมบูรณ์

สัดส่วน (Proportion)

ขนาดของสัดส่วน มีขนาดที่ไม่สมจริง เพื่อเพิ่มความแปลกใหม่และเข้ากับหัวข้องานของข้าพเจ้า

ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชุดนี้ อยู่ที่ตัวผู้หญิงและอิริยาบถนั้นๆ การแต่งกายที่มีสีสัน เป็นจุดเด่นของภาพ

ภาพที่ 34 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 3

ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของผลงานชิ้นนี้ จะเป็นความกลมกลืนของชุดสีที่ใกล้เคียงกัน และมีรูปทรงที่เป็นเรขาคณิตเช่น วงกลมทำให้ภาพดูกลมกลืน

ความหลากหลาย (Variety)

ในส่วนนี้ จะมีการใช้ชุดสีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการใช้สีโทนร้อนและสีโทนเย็นกระจายอยู่ในภาพ และยังหลากหลายด้วยรูปทรงที่แปลกตาของวัตถุด้านหลังอีกด้วย

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของตัวภาพ เกิดจากการใช้ชุดสีและการจัดองค์ประกอบให้ดูมีระยะหน้า ระยะกลาง และระยะหลัง

สัดส่วน (Proportion)

มีการลดทอนขนาดในองค์ประกอบ และขนาดของรูปทรง อย่างตัวผู้หญิงก็มีสัดส่วนที่ผิดสัดส่วนเพื่อให้ดูแปลกตาแสดงถึงการใช้อุปพลีเคชั่น ในการตกแต่งภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชุดนี้ อยู่ที่ตัวผู้หญิงและอิริยาบถนั้นๆ การแต่งกายที่มีสีฉูดฉาด เป็นจุดเด่นของภาพและยังมีฉากหลังที่ใช้สีและจุดมาทับซ้อนกันจนเกิดมิติ

ภาพที่ 35 : ภาพวิเคราะห์ห้องศิลป์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 4

ผลงานชิ้นที่ 4

ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางการใช้ที่เป็นโทนๆเดียวกัน มีการแทรกสีภายในภาพ ในภาพนั้นมีการใช้ชุดสีชุดเดียวกันเพื่อให้เกิดการกลมกลืนน่ามอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหลากหลาย (Variety)

มีการเลือกใช้ชุดสีที่มีความหลากหลาย ทั้งสีโทนร้อนและโทนเย็น ที่มีความแตกต่างกัน แต่สามารถอยู่ด้วยกัน ได้อย่างลงตัว ชุดสีที่หลากหลาย ส่งผลให้ตัวผลงานดูน่าสนใจ และสดใสมากยิ่งขึ้น ทำให้ผลงานดูมีความน่าสนใจ

ความสมดุล (Balance)

มีความสมดุลในเรื่องของการจัดองค์ประกอบ การวางระยะและจุดเด่น ทำให้น้ำหนักของภาพที่มองด้วยตาดูเท่าๆกัน และยังมีบรรยากาศของภาพและสีที่นำมาใช้เท่ากันอีกด้วย

สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในที่นี้ คือ ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน แต่มีการใช้สีในสัดส่วนที่พอเหมาะและการแทรกสีที่กระจายอยู่ในภาพทั้งหลายที่นำมาจัดรวมกัน เป็นสัดส่วนที่เกิดขึ้นจากความรู้สึก ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อความงาม จะช่วยเน้นอารมณ์ความรู้สึก ให้เป็นไปตามเจตนาธรรมณ์

ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชิ้นนี้ อยู่ที่การใช้สีในการขบเน้นอารมณ์ความรู้สึกให้ภาพดูสนุก เหมือนบรรยากาศในภาพ

บทที่ 5

บทสรุป

จากหัวข้อผลงานศิลปนิพนธ์ เรื่อง “ตัวตนในโลกออนไลน์” ของข้าพเจ้ามีเนื้อหาสาระในการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันในโลกโซเชียล แต่งภาพของตัวเองให้ดูสวยเกินความเป็นจริง เพื่อแสดงและอวดให้บุคคลอื่นๆ ในโลกออนไลน์ได้เห็น ซึ่งโปรไฟล์ (Profile) ที่เราใช้ไม่ว่าจะเป็นในเฟซบุ๊ก (Facebook) ก็ดี ก็เปรียบเสมือนหน้าตาของตัวเองในโลกออนไลน์ ดังนั้นเราจึงต้องทำให้ดูดี ย่อมแสดงให้เห็นถึงค่านิยมในสมัยนี้ว่าการมองรูปลักษณ์ภายนอกนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ และจากการสังเกตได้พบเจอกับความพึงพอใจในลักษณะของการตกแต่งภาพที่ผ่านแอปพลิเคชัน ทำให้เกิดความงามเหนือความจริง เกิดความเนิ่นในใจของสีผิว เกิดบรรยากาศใหม่ๆ ที่ของจริงไม่มี มีการกดไลค์ให้กัน แสดงให้เห็นถึงความชอบและรสนิยมในปัจจุบันทำให้การไม่เป็นธรรมชาติดูเป็นธรรมชาติด้วยการตกแต่ง ไม่ว่าจะเป็นสีสัน รูปร่าง บรรยากาศความแปลก ความงาม และบางครั้งสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงของลักษณะโครงสร้างของรูปหน้าที่คุณแล้วเกิดความงามอีกแบบหนึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกพอใจถึงแม้ว่าความเป็นจริงจะไม่เป็นเช่นนั้นก็ตาม ข้าพเจ้าจึงสนใจศึกษาและสังเกตจากตัวเอง และคนรอบตัว ถึงการตกแต่ง การแต่งหน้า การแต่งภาพ ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสในปัจจุบัน ทั้งตาโต ปากเล็ก ผิวใส ที่เกิดจากการศัลยกรรมก็ดี การแต่งหน้าหรือแม้แต่การแต่งภาพก็ตาม แสดงให้เห็นว่าความงามของผู้หญิงสมัยนี้เป็นเช่นไร มีการแสดงออกอย่างไร และการแสดงตัวตนผ่านทางโลกออนไลน์อย่างไร ชัดจำกัด โดยที่เราสามารถตกแต่งตัวเอง แนะนำตัวเองได้อย่างที่ต้องการ และเช่นเดียวกัน เราสามารถรู้จักคนอื่น พุดคุย เห็นหน้า ผ่านทางโลกออนไลน์ได้ แต่แน่นอนว่าสิ่งที่เราเห็นหรือสิ่งที่เราเป็นนั้น อาจจะไม่เหมือนความจริงเสมอไป และข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าสามารถที่จะพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสะท้อนให้เห็นถึงการเป็นวัยรุ่นการใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันได้ไม่มากนักน้อยและข้าพเจ้าหวังว่าจะสร้างผลงานให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนและเกิดประโยชน์ในอนาคตต่อไป

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์มีประโยชน์ต่อข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก สามารถทำให้ทราบถึงขั้นตอนการสร้างสรรค์ ได้ใช้ความคิด โดยสามารถนำเทคนิคที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานได้อย่างที่ใจต้องการอย่างไรชัดเจนจำกัดเทคนิคได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ทุกท่านมาปรับปรุงแก้ไข เป็นแนวความคิด และมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และจากประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้ข้าพเจ้าสังเกตข้อผิดพลาดต่างๆ และแก้ไขปัญหาที่เกิดเป็นอุปสรรคต่อการสร้างสรรค์ผลงานได้

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษา และทดลองการดำเนินงานจิตรกรรมมาระยะหนึ่งทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจถึงการสร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีต่างๆ ว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไรบ้าง สามารถนำข้อดีมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลงานที่มีเนื้อหา หรือแนวความคิดที่ชัดเจนและเกิดความสมบูรณ์ในผลงานได้ ส่วนข้อเสียที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าก็จะแก้ไขปัญหาโดยจากการสังเกตปัญหาที่เกิดกับผลงานในชิ้นแรกแล้วนำปัญหามาแก้ไขในผลงานชิ้นต่อไป ทำให้ผลงานที่สร้างสรรค์ในระยะหลังๆ นี้มีความสมบูรณ์ และชัดเจนมากขึ้น

จากเทคนิคทางศิลปะจิตรกรรมที่หลากหลายแล้ว ข้าพเจ้ายังได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้ ทั้งด้านองค์ประกอบของภาพ การใช้สี ความแตกต่างระหว่างภาพร่างกับงานจริงที่ถูกขยาย มาใช้เพื่อสร้างพื้นผิวให้กับผลงานให้มีความน่าสนใจและผลลัพธ์ที่ค่อนข้างน่าพอใจ สามารถปรับใช้กับงานศิลปะของข้าพเจ้าในชิ้นต่อไปได้อีกด้วย

ปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงาน

- การสร้างสรรค์ผลงานระยะแรกๆ ผลลัพธ์ที่ได้จะไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง และมีปัญหาที่ต้องแก้ไขในขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
- การสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละครั้ง การนำสเก็ตมาขยายใหญ่เป็นงานจริงมีความผิดพลาดในเรื่องของโครงสร้าง
- ในการสร้างสรรค์ผลงานในชิ้นแรกยังควบคุมสีในลักษณะที่ใช้แบบไม่ผสมสียังไม่ค่อยถูกต้อง
- การสร้างผลงานด้วยสีน้ำมัน มีการแห้งช้า ทำให้ต้องใช้เวลาเป็นอย่างมากในการเปลี่ยนให้พื้นผิวหน้านั้นดูเนียน
- สีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจะเป็นสีผสมไม่ตรงกับแบบร่างจึงทำให้ผลงานออกมามีสีที่ผิดเพี้ยนไปจากแบบร่าง

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชุด “ตัวฉันในโลกออนไลน์” ทำให้ข้าพเจ้าได้ทราบถึงขั้นตอน และกระบวนการทางศิลปะจิตรกรรม และด้านความรู้สึกเกี่ยวกับสังคมที่เปลี่ยนไป ทำให้เข้าใจและมองดูโลกที่เปลี่ยนไปอย่างเข้าใจมากขึ้น โดยเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในอนาคตของข้าพเจ้า

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่ากระบวนการศึกษาค้นคว้าและเรียบเรียงศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะ
เกิดประโยชน์แก่ผู้สนใจในการศึกษา และคิดสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในอนาคตไม่มากก็น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

“ ปกรณ์ภัทร์ guaranteed - ฐานข้อมูลภาพทางศิลปะ – มหาวิทยาลัยศิลปากร”

<http://www.era.su.ac.th/ArtDB/tha/showartist.asp?id=A000138>(วันที่ค้น 18 ธันวาคม 2556)

“ARTofMyLife: ดอกไม้ในแควดวงคิดป้ออเมริกัน จอร์เจีย โอคีฟ”

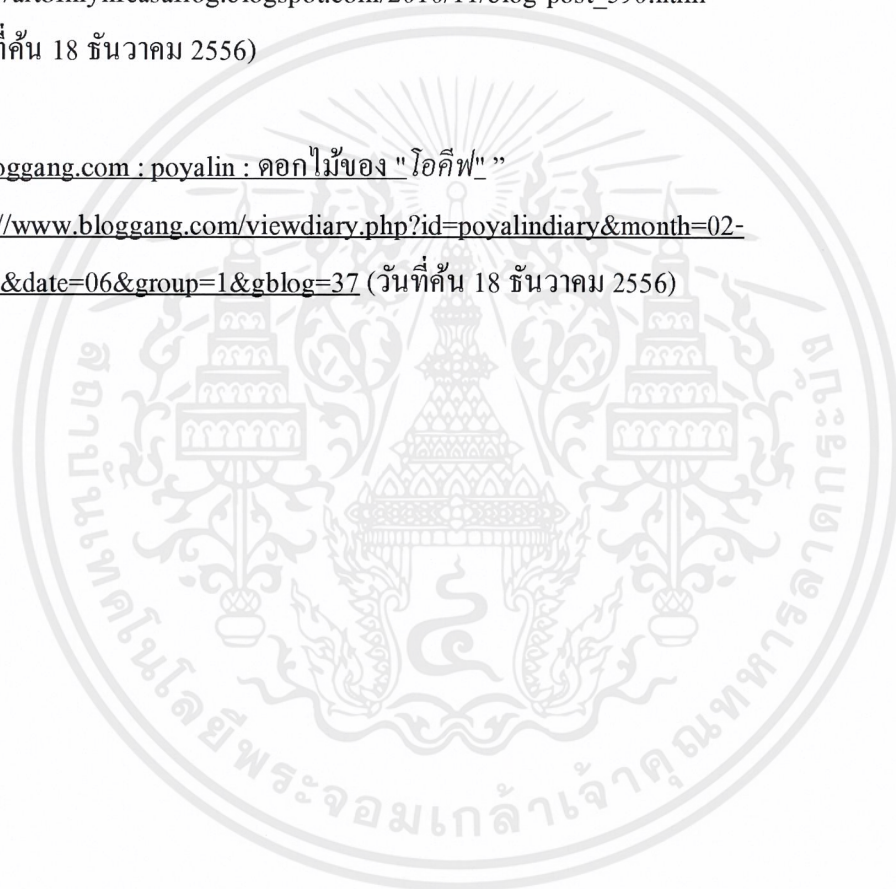
http://artofmylifeasafrog.blogspot.com/2010/11/blog-post_590.html

(วันที่ค้น 18 ธันวาคม 2556)

“ Bloggang.com : poyalin : ดอกไม้ของ "โอคีฟ" ”

[http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=poyalindiary&month=02-](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=poyalindiary&month=02-2011&date=06&group=1&gblog=37)

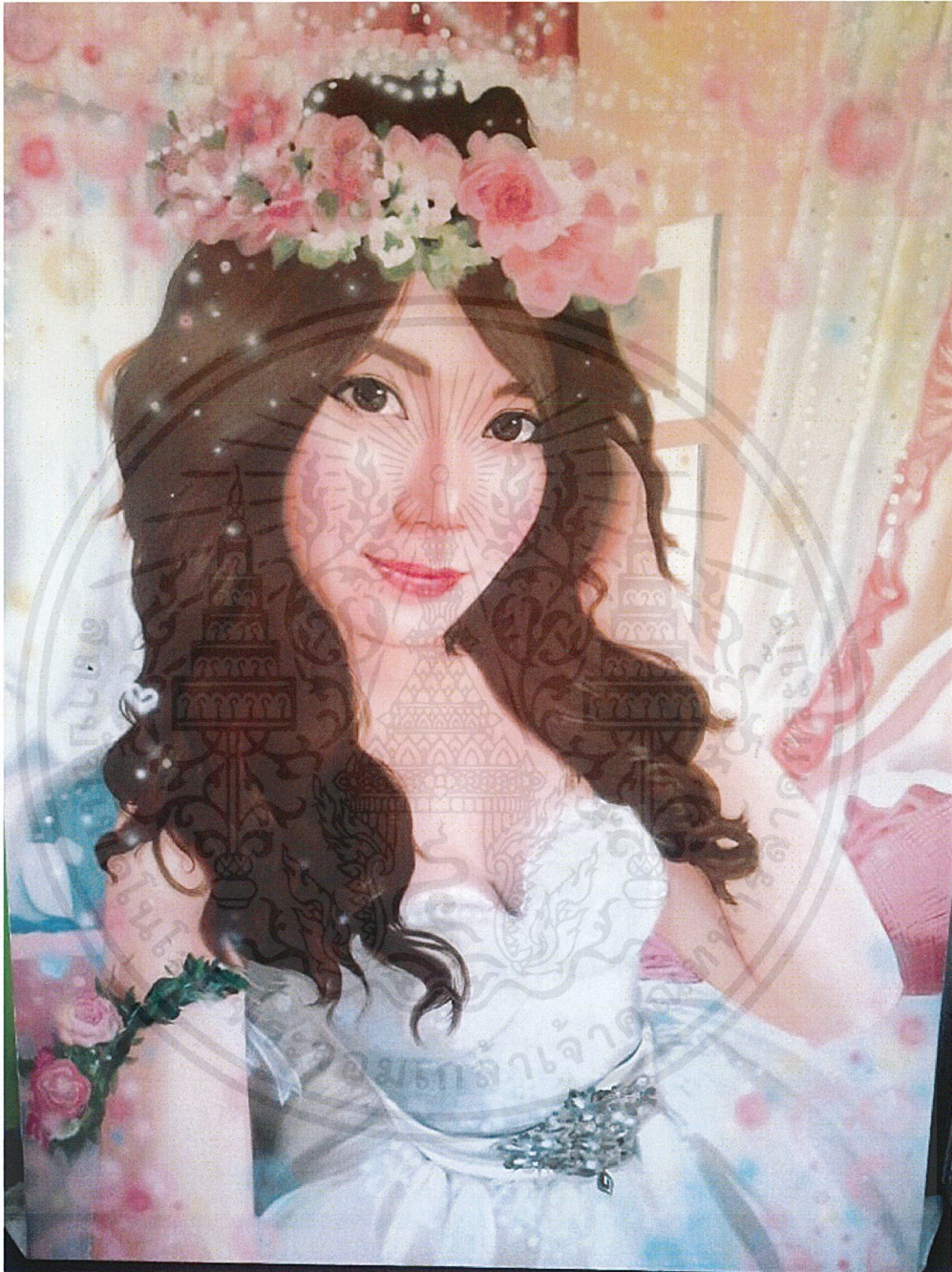
[2011&date=06&group=1&gblog=37](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=poyalindiary&month=02-2011&date=06&group=1&gblog=37) (วันที่ค้น 18 ธันวาคม 2556)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ภาพประกอบที่ 36 ชื่อผลงาน “น่ารักมุ้งมิ้ง”

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 37 ชื่อผลงาน “เอ๋อแป้ว”

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 120 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 38 ชื่อผลงาน “อวดโฉม”

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 39 ชื่อผลงาน “สู้ตายค่ะ”

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 140 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวยุพาพิน เรือนจรัสศรี
 วัน เดือน ปีเกิด 8 กุมภาพันธ์ 2534 ที่กรุงเทพฯ
 ที่อยู่ 3/18 ถ. ชรามวิถี ต.ปากน้ำโพ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000
 ประวัติการศึกษา 2552 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์
 2557 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2554 ได้รับทุนการศึกษาต่อเนื่อง
- 2555 ร่วมแสดงงานภาพถ่าย 2555
- 2556 ร่วมแสดงงานนิทรรศการไทยนิยม